

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 125, ЧИСЛО 39, П'ЯТНИЦЯ, 28 ВЕРЕСНЯ 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 39, FRIDAY, SEPTEMBER 28, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Змістовна, історична промова президента

Петро Часто

Тиждень тому, 20 вересня, Президент України Петро Порошенко виступив перед депутатами Верховної Ради з 70-хвилинною промовою-посланням. Це був дуже змістовний огляд досягнень українського суспільства від часів незабутнього Майдану-2014 до сьогоднішніх днів, водночас парламент почув чесне визнання багатьох серйозних недоліків та хиб і також – перелік фундаментальних, невідкличних завдань, від здійснення яких залежатиме дальша доля країни.

Багато що у цьому посланні варте цитування і підкреслення. П. Порошенко вимовив фразу історичного значення: „Розрив з колоніальним минулим“. Навіть якщо тут бажане видається за дійсне, навіть якщо розрив цей все ще залишається великою проблемою, навіть якщо це тільки тенденція, тільки напрям незалежного розвитку України, її спасенний дороговказ, то все одно є величезним зрушенням, що Президент Української держави ясно і твердо про це говорить. Все інше – похідне від цієї доленосної віхи, логічно випливає з неї, тому не викликає найменших сумнівів в національно свідомій частині української спільноти:

„Ми нарешті вибралися з лабіринтів багатовекторності. Ледве вискочили зі смертельно небезпечної пастки позабльоковості. І від 2014 року твердо прямуємо своїм шляхом, це шлях до Європейського Союзу та НАТО. Лише інтеграція України до євроатлантичного простору гарантує всім нам і мир, і безпеку, Україні – незалежність, а народів – підвищення рівня життя.

Це ми з вами збудували боездатну армію. Ми повертаємо Українській Церкві гідне місце у світовому православ'ї. Утверджуємо українську мову – складову сили та успіху нашого народу. І надалі будемо вживати дієвих заходів для зміцнення державного статусу української мови, посилення і поширення її в усіх сферах публічного життя.

Армія, мова і віра – це не гасло. Це – формула сучасної української ідентичності. Армія боронить нашу землю. Мова боронить наше серце. Церква боронить нашу душу.“

Що до цих слів Президента П. Порошенка може додати будь-яка уважна і об'єктивна українська людина, для котрої Україна – дорога і назаступима?

Розвиваючи тему очевидних досягнень незалежної Української держави, П. Порошенко конкретизував практично здійснене в енергетичній сфері (вже два роки поспіль Україна обходиться без російського газу); в оздоровленні економіки (у другому кварталі цього року Внутрішній валовий продукт зріс на 3.8 відс.); в розбудові Збройних сил (вперше за всі незалежні роки держава спромо-

(Закінчення на стор. 17)

Президент України Петро Порошенко взяв участь у Генеральній Асамблеї ООН

Президент України Порошенко під час зустрічі з представниками української громади в США. (Фото: Михайло Палінчак/Адміністрація Президента України)

НЮ-ЙОРК. – Президент України Петро Порошенко 25-26 вересня відвідав США і взяв участь у 73-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН.

Він виступив з промовою у ході загальних дебатів, взяв участь у Саміті миротворчості

ООН, провів низку двосторонніх зустрічей з провідниками країн світу, мав зустріч з представниками бізнесових та ділових кіл США.

П. Порошенко мав зустріч зі Спеціальним

(Закінчення на стор. 8)

На поминальні заходи прибув Патріарх Філарет

Василь Романчук

ПАРМА, Огайо. – На заклик Світового Конгресу Українців підтримали Міжнародну акцію „Запали свічку пам'яті“ з нагоди 85-их роковин

Голодомору в Україні Українські Злучені Організації (УЗО) Огайо.

23 вересня біля Меморіялу жертв Голодо-

(Закінчення на стор. 19)

У часі поминальної панахиди у Пармі, Огайо. (Фото: Олександр Федорчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Кораблі пройшли під Керченським мостом

БЕРДЯНСЬК. – Українські військові кораблі „Донбас“ і „Корець“ вдень 23 вересня у супроводі Керченської лоцманської служби пройшли під контрольованим Росією Керченським мостом і увійшли в Азовське море. Ситуацію з повітря контролювали літаки-розвідники США. Президент України Петро Порошенко привітав вихід в Азовське море українських військових кораблів і пояснив мету цього рейду. „Вітаю наші військові кораблі – пошуково-рятувальне судно „Донбас“ та морський буксир „Корець“ – з виходом в Азовське море. Ці судна стануть частиною новоствореної військово-морської бази українського флоту на Азові“, – зазначив він і подякував залогом суден за бездоганно виконаний наказ. Обидва кораблі належать до допоміжних суден. На початку вересня Рада національної безпеки і оборони України ухвалила рішення посилити військово-морську присутність в Азовському морі, де ситуація стала дуже напруженою через численні провокації російських силовиків, у першу чергу прикордонників, які бльокують потрапляння суден в українські порти. (Радіо Свобода)

■ „Міс Україна-2018“ – дівчина з Києва

КИЇВ. – 21 вересня перемогу на конкурсі „Міс Україна-2018“ здобула 23-річна Вероніка Дідушенко з Києва. Киянку обрали з-поміж 24 дівчат з усієї України. Вона представлятиме Україну на Міжнародному конкурсі „Міс Світу“ на китайському острові Хайнань 8 грудня цього року. В. Дідушенко народилася і виросла в Києві, де отримала ступінь бакалавра в Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка за спеціальністю математика, а зараз продовжує розвиватися у галузі фінансів та інвестицій. Вона також працює моделлю в провідних світових агенціях Парижу та Мілану. Нещодавно В. Дідушенко розпочала проект „Маленькі Айнштайни“, допомагаючи обдарованим вихованцям дитячих будинків та дітям з неблагополучних родин розвивати їхні математичні здібності і здобувати освіту в галузі точних наук. На конкурсі також обрали дівчат, які представлятимуть Україну на двох інших міжнародних конкурсах. На „Miss Earth“, що проводиться на Філіпінах під егідою ООН, від України поїде 23-річна киянка Анастасія Кривохижа. Титул „Miss International Ukraine“ дістався 23-річній мешканці Дніпра Богдані Тарасик. Вона представлятиме Україну на міжнародному конкурсі у Японії. (BBC)

■ Зростає загроза Росії на Закарпатті

КИЇВ. – Міністер закордонних справ України Павло Клімкін заявив 21 вересня, що Закарпаття є ризикованим регіоном з огляду гібридного впливу сусідніх країн. Він наголосив, що на Закарпатті потрібно рішуче будувати власну „логіку поведінки з національними меншинами“. Це серйозне завдання і воно має стосуватися також інших регіонів України, де є національні меншини, адже ситуацію може використати на свою користь Росія, яка працює серед румунської і болгарської меншин. Потрібна послідовна і чітка політика стосовно цих регіонів. („Українська правда“)

■ Порошенко подав позов проти BBC

КИЇВ. – 3 вересня Президент України Петро Порошенко звернувся до Суду Королівської лави Високого суду Англії та Велзу з позовом проти британського суспільного мовника BBC. Причиною позову стала публікація від 23 травня, в якій стверджується, що П. Порошенко заплатив за зустріч з Дональдом Трампом у Білому Домі в 2017 році. Статтю прочитали мільйони читачів в цій країні і за її межами. В статті журналіст стверджує, що юрист Президента США Майкл Коен отримав не менше 400 тис. дол. за те, що влаштував зустріч П. Порошенка з Д. Трампом. М. Коен заперечив цю інформацію. Представники президента України вимагають від суду зобов'язати BBC визнати зміст публікації неправдивим, утриматись від подальшого оприлюднення аналогічних матеріалів, компенсувати збитки, завдані наклепом, а також судові видатки. Інтереси П. Порошенка представляє британська юридична компанія „Atkins Thompson“. (Радіо Свобода)

ТОЧКА ЗОРУ

Скоріше Фінляндія стане Україною, ніж Україна – Фінляндією

Віталій Портников

„Росіяни ясно дали зрозуміти, що за нашим кордоном вони бачать фінів. Якщо б ми були в НАТО, вони побачили б ворогів. Це їхня позиція“, – зазначив президент Фінляндії Саулі Ніністо в інтерв'ю для німецької газети „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“.

Ці слова фінляндського президента, які базуються на його численних зустрічах і розмовах з російським керівником, ще раз нагадують про те, як Володимир Путін і його оточення бачать сучасний світ і як вони уявляють собі майбутнє. Я б сказав, що вони уявляють собі майбутнє як минуле. Як відновлення Радянського Союзу в усій повноті його території і сфер впливу.

Росія Бориса Єльцина просто не змогла перешкодити прийняттю до НАТО колишніх країн Варшавського Договору, вплив на яких Москва вважала своєю природною „здобиччю“ після перемоги союзників над нацистською Німеччиною. Росія В. Путіна категорично заперечувала проти приєднання до НАТО країн Балтії, однак, теж не багато могла зробити, щоб перешкодити цьому процесові. Та саме в цей час – і на тлі підвищення нафтових цін – в Москві приходять до думки, що для майбутньої імперії потрібно врятувати все те, що можна ще врятувати.

І для такого порятунку неприєднання потрібної країни до НАТО – важлива умова, бо ж Росія не хоче вступати у відкритий військовий конфлікт з цивілізованим світом. Вона хоче перемагати за допомогою гібридних війн і спеціальних диверсій.

До України і Фінляндії тут, звичайно ж, різні підходи. Україна залишила імперію зовсім недавно, тому завдання Кремля – повернути її як територію, зробити частиною прообразу нової держави – Євразійського союзу (можливо, без західних областей, які в Москві розцінюють як подразник). Ось чому в Кремлі так реагують навіть не на прагнення України вступити до ЕС і НАТО, а на банальну Угоду про асоціацію з ЕС.

Просто не повинні бути підписані документи, які будуть ускладнювати анексію української території, що надають Україні вигляд справжньої, а не тимчасової держави.

З ІСТОРИЧНОГО ПОГЛЯДУ

300 років Московська Церква творила славу Мазепі. Опочиньте! Далі ми – самі

Ростислав Мартинюк

Московити ніколи не розуміли сенсу церковної анатеми. Вони завжди думали, що це типу таке прокляття. Тільки не язичницьке – на сейдах і клочках волосся, а тверде таке, „канонічне прокляття“. Назавжди!

Але церковна анатема – це не прокляття, а ще один вияв незабгаєної любови. До християнина. Ну типу ліки. Чи заповіт чекання – поки людина осягне свої помилки.

Але що сталося 1708 року? Біснுவатий Петро Перший (у Шевченка – скажений) наказав своїм єпископам, які вже сім років як не обирали патріярха, а були чиновниками Синодального Відомства, викласти гетьмана Івана Мазепу.

І сталося. У Глухові. У Миколаївській церкві, яку й досі сквернять лукавими вустами московської попи.

І аж донині секта московська, яка в Міністерстві Юстиції зареєстрована як „Українська Православна Церква“, кляне гетьмана І. Мазепу у певні дні.

Але що для Бога лукаві анатеми? Смердіння. Про це нагадав і єпископ Вселенської патріярхії Іов Гоча. Чітко сказав: анатема на Івана Мазепу – неканонічна. 300 років гріха Московської Церкви.

Але нема нещастя, щоб на добро не вийшло. А добро полягає в тому, що 300 років москови-

в цьому є логіка: В. Путін спочатку змусив Президента Вірменії Сержа Саргсяна відмовитися від Угоди про асоціацію з ЕС, а потім змусив Вірменію до вступу до Євразійського економічного союзу – не зважаючи на очевидний опір інших російських сателітів, Білорусі і Казахстану. Той самий сценарій готувався і для України, але завдяки київському Майданові мишолопка зачинилася тільки для Вірменії.

Фінляндія залишила Російську імперію 100 років тому, прихильники її незалежності перемогли місцевих більшовиків відразу після Жовтневого перевороту і ще через 20 років, під час кривавої „зимової війни“. Тому після Другої світової війни Москва зберегла державний суверенітет Фінляндії і навіть не стала нав'язувати їй комунізм. Платою за це стала так звана „фінляндізація“ – залежність Гельсінкі від Москви у зовнішній політиці і економіці, обмеженість в критичній політиці СРСР.

Фінляндія займала особливе місце в сфері впливу СРСР і, якщо зважати на позицію В. Путіна, він захотів її на це особливе місце повернути. Зрозуміло, після того, як покінчить з Україною.

Євросоюз в такій ситуації не є проблемою. А ось НАТО – проблема. І в Москві прекрасно це розуміють. А в Гельсінкі – якщо дивитись на слова президента Фінляндії і на соціологічні опитування, під час яких більшість фінів виступає проти приєднання до НАТО, – ні.

Тому що спрацьовує синдром „фінляндізації“ – якщо не гнівати В. Путіна, він тебе не зачепить.

А насправді все навпаки. Потрібно чинити опір. Україні потрібно вступати до НАТО в прискореному порядку, поки В. Путін ще не може цьому перешкодити. Це – єдиний шлях до порятунку.

А „фінляндізація“ нікого більше не врятує. Ані фінів, ані українців. Політика угодовства з агресором може привести тільки до втрати суверенітету країни, політична еліта і суспільство якої не здатні до правильної оцінки ризиків і загроз.

„Газета по-українськи“

Віталій Портников – український журналіст, публіцист, Київ.

ти поминають гетьмана І. Мазепу. Жодна Церква світу так дисципліновано не згадувала його ім'я, як Московська. 300 років московити волочать за собою гріх злости на Праведного гетьмана. Яку Господь обертає... на невмирущу славу Свого чада – вірного до смерті Православній Церкві.

Коли гетьман помер у Бендерах 1710 року, його поховали у столиці Молдови, в Яссах. Перед смертю він сповідався – у священника Вселенської патріярхії. А в жалобному почті в Яссах за його труною йшли три митрополити православні, господар Молдови, османський візир, король Карл, уся Генеральна Старшина на чолі з Пилипом Орликом і навіть англійські послани.

Чи відчуваю я сатисфакцію – нащадок козаків Прилуцького полку – від заяви архиєрея Вселенської патріярхії про марність анатеми Мазепі?

Ні. Анатема не марна. Вона змусила „ненавидящих Сіона“ посрамитися від Господа. Бо 300 років вони курили фіміям своїм ілюзіям. Але вустами вони творили пам'ять благочестивому гетьманові.

Опочиньте! Далі ми – самі.

„Газета по-українськи“

Ростислав Мартинюк – історик, Київ.

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Ідеї президента – зразок гібридного мислення

Богдан Яременко

Ми навчилися боротися з корупцією, не закриваючи офшорні рахунки, арештовуючи але не засуджуючи корупціонерів. Воювати, не оголошуючи війни. Називати когось ворогом, не розриваючи з ним взаємин. Отримувати автокефалію, не прощаючись з чужинською Церквою.

Пропоновані Президентом Петром Порошенко зміни до Конституції – черговий зразок спотвореного гібридного мислення.

Власне пропозицій щодо змін – п'ять.

Перша – в преамбулі додати фразу „...та підтверджуючи європейську ідентичність Українського народу і незворотність європейського та євроатлантичного курсу України“.

Ну, європейська ідентичність – це, можливо, і приємно, але до справи не прикладеш. Її існування, і в чому вона полягає – ці питання радше для диспуту, ніж для Конституції.

А що таке європейський та євроатлантичний курс України? Курс на наближення, на застосування стандартів, на повноправне членство в якихось європейських і євроатлантичних організаціях? Можливо. А можливо і ні. А в яких організаціях? У деяких європейських і євроатлантичних організаціях, як от Рада Європи і ОБСЄ, ми вже є членами. Чи, може, це ЄС і НАТО? То чому не написати „незворотність курсу на здобуття повноправного членства в ЄС і НАТО“?

Чи є сумнів, що Конституція має аж так обмежувати геополітичний вибір? То навіщо тоді уся ця гра?

А що, коли незабаром в Європі виникне якась оборонна організація, яку пропонує французький президент Еммануель Макрон, де не буде США, але буде стратегічний партнер Росія, то нам теж у цю європейську організацію?

Запропоноване президентом формулювання преамбули породить більше нових питань, ніж надасть відповідей.

Друга пропозиція – щодо уповноважень Верховної Ради. Досі у частині зовнішньої політики було лише визначення її засад. Тепер пропонується додати „...реалізації стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства України в Європейському союзі та в Організації Північноатлантичного договору“.

Але відразу ж виникає питання, а звідки це береться? Що визначило стратегічність цього курсу? Ми ж пригадуємо, що в преамбулі таких дефініцій немає. Немає і в інших статтях Конституції констатації, що курс на повноправне членство в ЄС і НАТО є стратегічним. Про це йдеться в кількох державних документах, але їх юридична сила нижча за Конституцію.

Те саме з двома наступними пропозиціями стосовно уповноважень Президента і Кабінету міністрів. Одна гарантує, а інші реалізу-

(Закінчення на стор. 14)

Президент України провів зустріч зі спеціальним представником США

НЬЮ-ЙОРК. – Під час 73-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН Президент України Петро Порошенко провів зустріч зі Спеціальним представником США по Україні Куртом Волкером. Співрозмовники обговорили останній розвиток подій на Донбасі та перспективи розгортання багатонаціональної миротворчої місії під егідою ООН на його окупованій частині. П. Порошенко та К. Волкер наголосили на необхідності негайного звільнення усіх українських заручників. Окрему увагу було приділено співпраці в сфері безпеки та оборони між Україною та США, а також взаємодії на шляху подальшого впровадження реформ в Україні. К. Волкер також поінформував президента України про посилення санкційного тиску проти Російської Федерації, зокрема введення до списку санкцій ще 12-тих російських компаній.

Адміністрація Президента України

Передплачайте і читайте „Свободу“

- 125 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90.

Додайте лише \$5 і матимете обидві версії – паперову і електронну

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Виявили напівзаконне формування

КИЇВ. – 22 вересня виявлено напівзаконне формування, вбудоване в Національну поліцію – окремий відділ „Безпека життя“ під патронатом Міністерства внутрішніх справ, що складається з ветеранів антитерористичної операції. Бойовики ходять у супроводі голови Соціалістичної партії Іллі Киви та беруть участь у політичних акціях. Їхній напівлегальний статус йде врозрід з декількома законами України. „Схеми“ (спільний проєкт Радіо Свобода і телеканалу UA: Перший) розбиралися, чим загрожує поява приватної армії у структурі правоохоронного органу. Незалежні експерти юрист Центру протидії корупції Віталій Цокур та експерт Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів Євген Крапивін заявили, що створення цього державного формування суперечливе до українського законодавства. Порушення закону почалося з створення мілітаризованої організації цивільних осіб всередині поліції. (Радіо Свобода)

■ В Одесі поранили активіста

ОДЕСА. – У місті 22 вересня стріляли в активіста, провідника місцевого осередку партії „Сила людей“ Олега Михайлика. Він потрапив до лікарні із важким пораненням. У нього сталася клінічна смерть, він втратив багато крові. До ранку чоловіка реанімували, але він ще у важкому стані. О. Михайлик відомий тим, що критикував чинну владу міста, боровся проти забудов, які він і його соратники вважали незаконними, відстоював збереження архітектурної спадщини. В Україні і, зокрема, в Одесі за останній рік фізичні атаки на активістів почастишали. Саме тому черговий напад на громадського діяча розцінюють не лише як злочин щодо конкретної особи, а і як намагання місцевої влади розправитися із тими, хто їй протидіє. Члени громадських організацій, правозахисники та журналісти Одеси 23 вересня звернулися до провідників України з закликом розслідувати усі факти нападу на журналістів та активістів у місті. („Укрінформ“, Радіо Свобода)

■ Борислав під загрозою вибуху

БОРИСЛАВ, Львівська область. – Біля будівлі компанії „Нафтогаз України“ в Києві депутати Бориславської міської ради провели 21 вересня візне засідання через загрозу вибуху в місті. Місто має зруйновану інфраструктуру, проблеми з екологією та здоров'ям мешканців через викиди газу та довготривале нафтовидобування. Надмірна загазованість міста може спричинити вибух. У „Нафтогазі“ стверджують, що потрібно розробити довгострокову державну програму для вирішення проблем довготривалого видобутку нафти та газу в Бориславі. Депутати вимагають негайно налагодити видобуток нафти і газу на території Бориславського родовища. Борислав розташований безпосередньо на нафтовому родовищі. 160 років тому тут розпочали видобувати нафту „Укрнафта“, яка господарює суб'єктом на території родовища, щодня викидає в атмосферу 100 тис. кубічних метрів газу. (Радіо Свобода)

■ Кияни вийшли на акцію протесту

КИЇВ. – Жителі масиву „Осокорки“ 23 вересня вийшли на акцію проти забудови банком „Аркада“ території поблизу озер Небреж, Тягло і Мартишів. Активісти виступають за створення на цьому місці ландшафтного парку. Жителі стояли з плякатами „Зупиніть незаконну забудову останніх чистих озер Дарниці – Небрежа і Мартишів“. „Аркада“ – спонзор бандитизму!“. Серед вимог активістів – внесення змін до Генерального плану Києва з обмеженням багатоповерхової забудови масиву Осокорки-Позняки-Харківський, створення великого ландшафтного парку та збереження від суцільної забудови території навколо найбільших київських озер разом з унікальною системою заливних луків, розташованих за цими озерами. На берегах озера Небреж за пляном банку „Аркада“ має бути побудовано 40 багатоповерхових. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Президент Рванди помилував активістів

КІГАЛІ, Рванда. — Президент Рванди Пол Кагаме помилував понад 2,000 засуджених політичних активістів, повідомило Міністерство юстиції 14 вересня. Серед звільнених є Вікторе Інгабіре Умугоза, колишня президентська кандидатка, котра була засуджена до 15 літ ув'язнення в 2013 році за змову проти уряду. Також звільнено музиканта Кізито Мігіго, котрий був ув'язнений на 10 літ в 2015 році за написання пісні, яка критикувала уряд. Минулого року П. Кагаме був втретє обраний на президента, здобувши 98.8 відс. голосів. Активісти за людські права недавно скритикували уряд за придушення дисидентства в цій східноафриканській країні, яка має 11.9 млн. населення. („United Press International“)

■ Північна Дакота продукує нафту

БІСМАРК, Північна Дакота. — Стейтовий уряд 14 вересня оприлюднив статистику, яка вказує що Північна Дакота помпувала в липні щоденно 1.27 млн. бочок нафти. Ця рекордово висока цифра перевищила місячне видобування нафти у Венесуелі. Міжнародна енергетична агенція сподівається, що через поважну економічну кризу в тій країні виробництво нафти у Венесуелі впаде до 1 млн. бочок денно до кінця цього року. Чимраз більші відкриття сланцевих формацій, особливо у Північній Дакоті, допомогли США раніше цього року перегнати Росію та Савдійську Арабію у добуванні нафти. („Bloomberg News“)

■ Знайдено підземне золото в Австралії

ПЕРТ, Австралія. — Засоби масової інформації повідомили 11 вересня, що в стейті Західня Австралія знайдено підземні поклади золота вартістю понад 15 млн. австралійських (10.66 млн. американських) дол. впродовж чотирьох днів. Рідкісна знахідка є у шахті недалеко містечка Камбалда, 392 милі від стейтової столиці Перт. Геолог Заф Танос розповів, що більшість знахідок золота у шахтах світу можна бачити лише під збільшувальним склом, але найбільша знахідка тут важить майже 200 фунтів і має в собі 2,300 унцій золота. („ABC News“)

■ За кого голосували б американці?

БОСТОН. — Сафолк Університет з Бостону й газета „USA Today“ провели опитування американських виборців про те, за якого „кваліфікованого конгресового кандидата“ вони б голосували. Згідно з вислідами опитування, оприлюдненими 5 вересня, 96 відс. виборців підтримали б кандидата-афроамериканця, а 95 відс. голосували б за кандидата-жінку. У цих двох категоріях майже не було різниці у поглядах республіканців і демократів. Однак, якщо б такий кандидат був мусульманом, то тільки 48 відс. республіканців підтримали б його, але 85 відс. демократів і 84 відс. незалежних виборців голосували б за нього. Подібно, якщо б такий кандидат був особою, котра змінила свою стать, то тільки 50 відс. республіканців підтримали б його, але 84 відс. демократів і 78 відс. незалежних виборців голосували б за нього. („USA Today“)

■ США будуть на навчаннях в Україні

ВАШІНГТОН. — Військово-Повітряні Сили США та восьми інших країн візьмуть участь в половині жовтня в найбільших авіаційних навчаннях незалежної України, повідомив Департамент оборони США 18 вересня. Навчання мають назву „Клір Скай“ („Чисте небо“) і відбуватимуться біля військово-повітряної бази у Старокостянтиніві, приблизно за 150 миль від Києва, а також на інших навчальних полігонах України. США планують вислати в Україну близько 450 військовослужбовців. Участь також братимуть збройні сили Бельгії, Данії, Естонії, Нідерландів, Польщі, Румунії та Об'єднаного Королівства. Ці навчання є одними з кількох спільних навчань, які проходять цього року в Україні для поширення регіональної безпеки, сказали представники Департаменту оборони. Хоч Україна не є членом НАТО, співпраця між НАТО і Києвом швидко поширилася після російської анексії Криму в 2014 році. („Stars and Stripes“)

ЩО ЗА МІНСЬКИМ ПРОЦЕСОМ?

Захід тиснув не на Путіна, а на Порошенка

Лариса Волошина

Спецпредставник Державного департаменту США щодо України Курт Волкер в інтерв'ю для „Німецької хвилі“ назвав оголошені проросійськими сепаратистами вибори на окупованій частині Донбасу нелегітимними та такими, що порушують логіку Мінського процесу.

Нібито все правильно. Ні про які вибори не може бути і мови, якщо не виконані базові умови безпеки. „Якщо йти за логікою Мінських угод та логікою повернення цієї території під контроль України, то ці утворення мають зникнути. Тож проведення виборів – нелегітимне не лише з огляду на безпекову ситуацію, але також і тому, що це утворення, які не повинні існувати. Коли там буде гарантована безпека, тоді й мають проводитися вибори мерів, обласних адміністрацій тощо“, – говорить К. Волкер.

І тут ми підходимо до загальносвітової таємниці Полішинеля, про яку всі здогадуються, але ніхто не говорить публічно: у Мінських домовленостях немає логіки, тому що вони виводять за дужки агресора.

Зникнути з окупованих територій має Росія. Без неї всі ракові утворення самоліквідуються, як і не було. Американський дипломат знає це краще, ніж хто інший. Так само, як про справжню роль Росії достеменно знали всі підписанти Нормандської четвірки.

Знали і тиснули. Ні, не на Володимира Путіна. Тиснули на президента України. Мінські домовленості є нав'язаним Україні документом. Нав'язаними в першу чергу західними партнерами. Тому що прив'язування санкцій до Мінської угоди, відокремлення питання Криму від питання окупованого Донбасу – це ті поступки на які Захід пішов заради умиротворення В. Путіна. А тепер українці кожен день платять за недалекоглядність партнерів власною кров'ю.

З моменту підписання угод сталося отруєння Скрипалів, втручання в американські вибори, неприкриті хемічні атаки проти сирійського населення, В. Путін повільно вбиває Олега Сенцова та трує викидами мешканців Армянська. Багато що змінилося з того часу, як Мінські домовленості були винайдені як нібито єдина можливість зупинити російський наступ

ЧАС І ПОРА!

На що розраховує Росія

Ігор Лосєв

Договір про дружбу з Росією треба було розривати ще у 2014 році. Але київська влада розраховувала „порішати питання“ і домовитися з агресором. Вона і зараз таких ідей не полишає.

Рівень довіри до нашої влади у світі доволі низький. Всі все чудово бачать. Наші представники у Парламентській асамблеї Ради Європи вже не знають, що відповідати на запитання чужеземних колег. Вони кажуть: у нас санкції проти Росії, а ви з нею торгуєте. Товарообіг збільшується.

Може, закінчиться тим, що Україні перестануть надавати підтримку. Через цинізм нашого керівництва. Речі треба називати своїми іменами.

Не можна збагачуватися під час війни за рахунок країни. Бачимо „Роттердам“ та інші подібні речі. Верхівка грабує власну державу. Це називається мародерством. У нормальних країнах за таке розстрілюють.

Логічно, що розірвали чергову угоду. Ну про яку дружбу і співробітництво можна говорити, коли одна країна воює проти іншої, захоплює територію, знищує її майно, вбиває людей? В Криму і на Донбасі стоять російські війська. Росія вже взяла під контроль Озівське море, фактично заблюкувавши нас.

В Україні з Росією – понад 400 договорів. Усі їх треба розривати. Дипломатичні взаємини теж. І за можливості – припинити будь-які стосунки з агресором.

Бо Росія на що розраховує? Що „дурнуватих і хитрих хохлів“ (а такі насправді сидять наго-

на Україну.

Світ змінився. Але плян, який скоріше підходить для врегулювання внутрішнього конфлікту, чомусь досі є чинним.

Відокремлення питання повернення Криму від перемовин про деокупацію Донбасу дозволило Росії використовувати цей густонаселений регіон як знаряддя з дестабілізації всієї України. Нещодавно депутат Державної Думи Росії Костянтин Затулін заявив, що Росія має домогтися повернення Донецька та Луганська у склад України для того, щоб почати процес перетворення української держави на федеративну. Те, що Донбас як окремий „російськомовний регіон“ Росії не потрібен, українські експерти говорили з самого початку. Але сьогодні це вже не соромляться висловлювати високопоставлені українські офіцери.

Росії в Україні потрібно привести до влади проросійські сили. Але ще більше їй потрібно, щоб регіони почали процес сепарації від центру. Їй потрібно запустити ланцюгову реакцію знищення України зсередини руками самих українців.

Що успішніше вирішує цю задачу, ніж „особливий статус районів“, який в разі виконання Мінських домовленостей стане прецедентом, вписаним в українську Конституцію? Якщо регіональну російську мову, власну прокуратуру і поліцію, а також незалежне від політики держави, своє власне трансграничне співробітництво з Росією дозволено для одних районів, то де гарантія, що невдовзі „особливого статусу“ не забажають інші?

І що може бути кращим доказом перемоги „русского міра“, ніж особлива вольниця для місцевих баронів, які знаходяться під захистом Москви?

„Після того, як ми вивели з внутрішньоукраїнського контексту Крим, вивести ще і Донецьк із Луганськом означає позбавити союзників тієї частини проросійськи налаштованих росіян і українців, які залишаються на іншій стороні України“, – говорить К. Затулін. Тільки вслухайтесь у ці слова. Росії потрібен проросійський виборець в Україні. Але для цього їй потріб-

(Закінчення на стор. 14)

рі) легко купити за гроші. За гроші вони все пробачать. І далі вдаватимуть, нібито існують нормальні міждержавні взаємини. Аж до того моменту, коли Росія остаточно зжере Україну.

Якщо все буде розірвано, будь-які контакти перервані, тоді буде зрозуміло не тільки українцям, але і цілому світові — Росія веде агресивну війну проти України.

Натомість, досі Служба безпеки України співпрацює з російською Федеральною службою безпеки. Днями Генпрокуратура передала на запит російських спецслужб хлопця-інгуша, який воював за Україну разом з нашими добровольцями. Це зрада, справжня зрада.

Якби договір про дружбу далі діяв, весь світ вважав би, що Україна хитрує. Мовляв, вирішує свої питання за рахунок інших, ніякої війни немає — є з'ясування стосунків між російськими і українськими олігархами. Тоді на нас би просто махнули рукою.

Розірвали „дружбу“ на п'ятий рік війни, тому що Петро Порошенко судомно та істерично намагається щось зробити для перемоги на виборах. Хоча шансів у нього дуже мало. Винен у цьому тільки він сам. Не можна перехитрити цілий світ. Не можна будувати все на примітивній бізнесовій хитрості. Українці мало вірять у щирість П. Порошенка, навіть коли він робить правильні речі. Всі бачить його непогамовну корисливість.

„Газета по-українськи“

Ігор Лосєв – доцент катедри політології Києво-Могилянської академії, Київ.

Українці протестували в Португалії

Петро Садох

ЛІСБОНА. – Активісти української громади 22 вересня провели акцію протесту перед Російською православною церквою у Лісбоні в знак протесту проти публічних висловлювань Митрополита Іларіона Алфеева, який цього тижня, відвідуючи Португалію з офіційною візитою, заявив в інтерв'ю португальському католицькому радіо „Ренасенса“, що в Україні йде „громадянська війна“ і що Українська Греко-Католицька Церква

проводить політику релігійної нетерпимости.

Учасники акції з гаслом великими літерами „Російська православна церква – політична секта!“ звернулися до голови Римо-Католицької Церкви Португалії дона Мануела Клемента з вимогою надання можливості публічного спростування московської пропаганди у радіо „Ренасенса“.

Посол України Інна Огнівець також направила ноту протесту у зв'язку з пропагандистськими висловлюваннями митрополита.

Активісти української громади під час акції протесту у Лісбоні.

УКРАЇНСЬКА РЕАЛЬНІСТЬ

Вибори: інструментарій впливу

Євген Магда

На Україну наступного року чекають президентська та парламентська кампанії, які значною мірою визначатимуть долю країни на ближчі роки. Ставки є високими, до електорального марафону готуються основні політичні гравці. Втім, до них готуються і в Кремлі.

Росія має значний досвід втручання у перебіг демократичних процедур у різних країнах світу. Це не лише Сполучені Штати, де таке втручання стало предметом розслідування, але і референдум у Нідерландах щодо угоди про Асоціацію Європейського Союзу з Україною та президентські вибори у Франції минулого року.

Інша справа, що це втручання не було настільки ефективним, як розраховували у Кремлі.

Володимир Путін та його команда прагнуть довести цивілізованому світові, що їм до снаги нівелювати будь-яку демократичну процедуру, дискредитувати волевиявлення як таке та звести все до „керованої демократії“ за російським зразком.

Коли мова заходить про втручання у вибори в Україні, мимоволі згадується „паралельний сервер“ 2004 року та інші подібні „фокуси“. Проте очікувати чогось подібного наступного року не варто не лише через Помаранчеву Революцію та Революцію Гідності, які відбулися після нахабного втручання у процес підрахунку голосів на президентських виборах 2004 року. Україна нині є одержувачем потужної фінансової допомоги з боку США та НАТО у сфері протидії кібератакам, що є запорукою захисту від несанкціонованого втручання.

Втім, повністю виключати можливість гакерських атак не можна, бо ціна українських виборів є значною.

Варто зауважити, що тактика, яка використовувалася Росією під час попередніх виборчих кампаній в Україні, втратила актуальність ще у 2014 році. Більше не буде трансляції інтерв'ю українських політиків у російських медіа чи спроб створити „Русскій клуб“ в центрі Києва з цілком очевидними намірами. Тепер *modus operandi* дій Кремля буде дещо іншим, як і шляхи його втілення в життя.

Головна мета В. Путіна у четвертому президентському терміні – отримати в Україні більшу лояльну владу, яка буде готовою вести перегово-

ри про повернення Донбасу на російських умовах та забути про анексію Криму.

Завдання Кремля суттєво полегшується завдяки тому, що українське суспільство втомилося від важких випробувань останніх років, а стратегічні комунікації так і не стали надійним інструментом діалогу влади та громадян. Це накладається на популістські настрої в Європі. Сіяти в цих умовах зерна зневіри та сумніву легко, і розраховувати на щедрий урожай є чимало підстав. Чимало тем суспільного дискурсу – мова, історія, ситуація у православ'ї – залишаються суперечливими та дражливими для великої кількості людей.

Спробувати розвалити Україну зсередини, для чого графік виборів дає її ворогам навіть дві спроби, набагато дешевше, ніж організувати повномасштабну військову операцію на Донбасі та спробувати завдати нищівної поразки Збройним силам України. Українська армія суттєво зміцніла. Проте різноманітні провокації та перевірки боєм по всій лінії зіткнення, безумовно, будуть, як і інформаційні вкидання про Іловайськ та Дебальцеве.

Як видається, головним завданням Росії може стати зрив голосування на президентських чи парламентських виборах у окремо взятому районі чи області України. Думаю, що це суттєвий виклик для всієї України.

Хоча законодавство дозволяє обійти подібні загрози, інформаційне посилення подібного факту може спричинити сумніви у легітимності процесу волевиявлення. А за певних обставин – спричинити масові протести.

Протидіяти можливому втручання до перебігу виборів в Україні потрібно не лише діями спецслужб та фахівців з інформаційної безпеки. Головним чинником у даному питанні є формування національних інтересів, які поділяють мільйони українців. Відновлення територіальної цілісності та суверенітету, продовження європейської та євроатлантичної інтеграції є ключовими з них. І не варто забувати, що розкрити ситуацію будуть „добродії“ не у будь-яких та з мавзерами, а люди, які зовні здаватимуться свідомими патріотами України.

Львівський культурологічний журнал „І“

Євген Магда – експерт Інституту світової політики, Київ.

АМЕРИКА І СВІТ

Уряд підтримав позов азійських студентів

ВАШІНГТОН. — Департамент юстиції США підтримав позов азійсько-американських студентів проти Гарвардського університету, котрий, на думку студентів, бере під увагу їхню расову приналежність, коли вирішує чи прийняти їх на студії. Адміністрація Дональда Трампа підтримала позов 30 серпня у своїх намаганнях заохотити університети зберігати расову нейтральність під час поповнення складу студентів. Позов каже, що студенти азійського походження, звичайно, є сильні академічно, але Гарвард постійно дає їм низькі „особисті оцінки“, які є суб'єктивні. Генеральний прокурор США Джеф Сешинс сказав, що університет маніпулює расову композицію вступаючої кляси. Він підкреслив, що не можна нікому забороняти вступ до університету через расову приналежність. Гарвард відкидає цю критику, кажучи, що „університети мусять мати волю і гнучкість для створення різноманітних громад, які є необхідними для навчального досвіду кожного студента“. („Associated Press“)

Джан Кайл взяв місце сенатора МакКейна

ВАШІНГТОН. — Губернатор Аризони Даг Дусі 4 вересня призначив республіканця Джана Кайла на місце покійного сенатора Джана МакКейна, котрий помер 25 серпня на рака мозку. Віце-президент Майк Пенс запрягнув Дж. Кайла на посаду у день після його номінації під оплески республіканців і демократів у Сенаті. 76-літній Дж. Кайл служив у Сенаті в 1995-2013 роках. Відтак працював лобістом, а цього літа допоміг провести номінацію судді Брета Кевено до Верховного суду. Республіканці тепер мають більшість в Сенаті: 51-49. На місце Дж. МакКейна на престижну посаду провідника впливового Сенатського Комітету для Збройних Сил призначено сенатора-республіканця Джеймса Інгофа з Оклахоми, який має добрий досвід співпраці з Секретарем оборони Джеймсом Метісом. („Tampa Bay Times“)

Обама закликає дати відсіч Трампові

ШАМПЕЙН, Ілиной. — У своїй першій більшій політичній промові, відколи він залишив Білий Дім, колишній Президент Барак Обама сказав, що американці мусять дати відсіч Президентові Дональдові Трампові на виборах в листопаді. Виступаючи 7 вересня перед студентами Іллойського Університету в Урбана-Шампейні, Б. Обама підкреслив важливість голосування на виборах 6 листопада. Колишній президент гостро критикував Д. Трампа за політику, яка, на його думку, сприяє расизмові й розділює американське суспільство. На запитання репортерів про його реакцію на довшу, ніж одногодинну промову Б. Обами, Д. Трамп жартував, що вона була „дуже доброю для спання“. Демократи мають надію здобути поважні перемоги на виборах до Палати Представників і Сенату в листопаді. („National Public Radio“)

Пенс розчарований промовою Обами

НЮ-ЙОРК. — У інтерв'ю 9 вересня для телеканалу „Фокс Ноз“ Віце-президент США Майк Пенс висловив своє „розчарування, що колишній Президент Барак Обама порушив традицію колишніх президентів“ і скриткував свого наступника у промові 7 вересня. „Правдою є, що американський народ в 2016 році відкинув політику і напрямні Барака Обами, коли обрав Президента Дональда Трампа“, – сказав М. Пенс. („Fox News“)

Конкурс втрачає популярність

АТЛАНТИК-СИТІ, Нью-Джерсі. — Цьогорічний конкурс „Міс Америка“, який висвітлював телеканал „АВС“ 9 вересня, мав 4.3 млн. глядачів, що є на 23 відс. менше, ніж минулорічний, який був рекордово низьким (5.6 млн. глядачів). Нова керівниця конкурсу Гречен Карлсон („Міс Америка 1989 року“) запровадила деякі зміни, які не всім були до вподоби. Це був перший раз, що кандидати не виступали в купальниках. Минулорічна „Міс Америка“ Кара Мунд скриткувала Г. Карлсон та інших провідників конкурсу за погане ставлення до неї. Новою „Міс Америкою“ стала „Міс Нью-Йорк“ Ніа Френклін. („The Hill“)

Проблеми освітньої реформи

Україна розпочала здійснення освітньої реформи, згідно з якою Міністерство освіти та науки України разом з Інститутом інноваційних технологій і змісту освіти формують „Нову українську школу“. Одна з основних змін – повернення до 12-річної освіти. Повна загальна середня освіта матиме три рівні освіти: початкова освіта – чотири роки; базова середня освіта – п'ять років; профільна середня освіта – три роки. До школи діти ітимуть з шести років. Освітні програми школи зможуть розробляти самі, проте перевірятиме їх держава.

Форми лекції може обирати і школа, і вчитель. Вчителям обіцяють більше свободи і підвищення платні. Місцева влада більше не перевірятиме школи. У законі про освіту немає прямої норми про існування обласних чи районних відділів освіти. Раз на 10 років буде одна велика перевірка, яка називатиметься „Інституційний аудит“.

Кожен вчитель має вчитися не менше 150 годин упродовж п'яти років, але не обов'язково лише в інститутах післядипломної освіти. За платні курси має платити держава або місцеві органи влади.

У школах дозволили платні лекції. Державні і комунальні навчальні заклади отримали право надавати платні освітні та інші послуги на розсуд школи. Наприклад, це може бути заняття з хореографії, на який школа запросила знаного майстра. Компанії можуть встановлювати свою освітню базу у навчальних закладах. Вперше створено систему гарантування права на освіту для осіб з особливими потребами.

Проте реформа породила і певні труднощі. Найбільші суперечки викликала стаття про мову навчання. Мовою освіти є державна мова, йдеться в законі. З цим безумовно погоджувалися всі. Спершу у Верховній Раді пропонували надати дітям право вчитися рідними для них мовами у дитячих садках, початковій і середній школі, поступово збільшуючи кількість предметів українською мовою. Врешті національним меншинам дали право вчитися їхніми мовами поряд з українською у дитячих садках і чотирьох початкових класах, а корінним народам ще і у середній школі у окремих класах чи групах. Проблема тільки в тому, що поняття „корінні народи“ у законодавстві не передбачено. Мовами національних меншин, згідно з законом, в Україні визнані білоруська, болгарська, гагаузька, грецька, єврейська, кримськотатарська, молдавська, німецька, польська, російська, румунська, словацька та угорська.

Багато шкіл виявилися неготовими до нових умов навчання – бракує меблів, приміщень. Але реформа освіти тільки починається, Верховна Рада ще має розглянути закони про загальну середню освіту, професійну освіту, про освіту дорослих, зміни до закону про вищу освіту.

„У новій школі має бути інший зміст, інші методики навчання. Це не може бути авторитарний стиль, до якого звикла пострадянська школа: вчитель розказує, а діти мають відтворити почуте“, – пояснила Міністер освіти та науки Лілія Гриневич.

ІСТОРІЯ

Конфлікт на зустрічних курсах

Левко Хмельковський

Книга Володимира Сокоренка „Я відверто дивлюсь вам у вічі“ (Черкаси, „Відлуння-плюс“, 2002) зацікавила мене у рік її появи. Я був особисто знайомий з автором і з повагою ставився до його діяльності на відповідальних посадах у місті Черкаси, зокрема на посаді начальника Головного пляново-економічного управління обласної адміністрації. Але певною особливістю став відгук на книгу в черкаській газеті „Антенна“ колишнього керівника Черкаської області Костянтина Ястреба, якого звільнив з посади представника президента в області Президент України Леонід Кравчук 26 січня 1994 року.

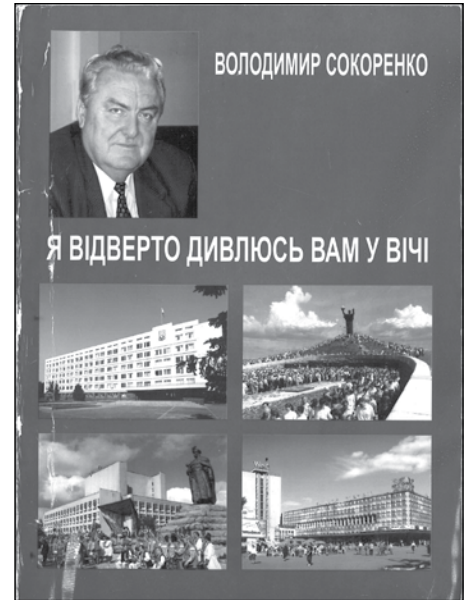
Газета 22 січня 2003 року на прохання К. Ястреба надрукувала інтерв'ю „Костянтин Ястреб не погоджується з Володимиром Сокоренком“, у якому К. Ястреб звинуватив В. Сокоренка у брехні, інтриганстві, амбіційності. Він розповів про свій намір звільнити В. Сокоренка з його посади, але „спрацювала одвічна українська жалісливість і його відпустили з миром. Згодом ця доброта обійшлася нам дуже дорого, особливо мені, бо проти мене і моєї сім'ї було сплетено цілу мережу з пліток, чуток, необґрунтованих, безпідставних звинувачень. Немало повправлялися щодо цього місцеві друковані видання, не вникаючи глибоко у суть справи. Врешті-решт через суд я відкинув усі наклепи і одна з газет опублікувала спростування і вибачилась переді мною“.

Після такої заяви, знаючи В. Сокоренка як активного реформатора економіки області, я попросив його сина Олександра (В. Сокоренко вже передчасно помер) прислати мені книжку і отримав вістку, що книжка вислана. Я ніколи її не отримав і лише цього року, відвідавши Черкаси, дістав і прочитав книжку В. Сокоренка.

З часом багато подій минулого набувають іншого значення, стають зрозумілішими. І я зрозумів, що у ті часи йшлося про зіткнення представників двох систем – заскорузлої номенклатури минулого і особи, яка вже відчула потребу змін, але ще не була внутрішньо готова до революційних дій, ще вірила, що можна будувати „соціалізм з людським обличчям“. Так віра була поширеною у кінцеві роки СРСР.

Спершу про К. Ястреба. До відновлення незалежності України він був у номенклатурі Комуністичної партії і посідав в області керівні посади. 1991 року став головою обласної ради на її надзвичайній сесії після заборони Компартії, а тому на догоду цьому кандидату-депутати-комуністи не утворювали лічильної комісії і фактично не голосували. 26 вересня 1991 року почалося пікетування обласної ради з вимогою відставки К. Ястреба та усунення з керівних посад колишніх функціонерів Комуністичної партії. Але опозиція не мала достатньої сили і він залишився на керівній посаді.

20 березня 1992 року його призначили представником президента України в Черкаській області. Президент Л. Кравчук сам походив з тієї ж Компартії. К. Ястреб відразу ж узяв курс на збереження старої структури і радянського режиму управління. Але громада волі-

ла змін. Три підприємства – молокозавод, м'ясокомбінат, автопарк – утворили Союз підтримки реформ і 23 січня 1993 року звернулися з відкритим листом до президента України і обласної ради з вимогою відставки К. Ястреба, який протистояв реформам, зневажав інтереси трудових колективів, громадських організацій, всього населення області. Ці три підприємства могли безпосередньо виходити на ринок збуту, а тому намагалися вийти з обмежень радянського зразка. К. Ястреб розпочав запекле переслідування цих підприємств. Їм заборонили постачання сировини, продаж квитків на черкаські автобуси. Свою посаду К. Ястреб використовував також для поліпшення добробуту власної родини.

У протистоянні включилася преса, яка оприлюднила ряд викривальних статей проти К. Ястреба. На сесії обласної ради 5 лютого 1993 року проти нього виступив його заступник В. Сокоренко і К. Ястреб вивів його з складу адміністрації.

На початок 1994 року остаточно склалася опозиція проти так званої партії влади – К. Ястреба і його команди. Молокозавод, м'ясокомбінат і автопарк утворили страйковий комітет. В. Сокоренко очолив Черкаський регіональний союз незалежних підприємців. К. Ястреб 12 січня 1994 року поїхав до Києва і намагався потрапити до Л. Кравчука, але президент його не прийняв і невдовзі звільнив з посади.

Зрозуміло, що книжка спогадів В. Сокоренка була вкрай невігідною для К. Ястреба й він попросив слова у газеті „Антенна“. До того слова газета додала таку примітку: „Ми не візьмемо на себе сміливість встрявати у полеміку двох знаних в області осіб, нехай висновок зроблять самі читачі, зазначимо лише, що, з огляду на нинішній офіційний статус В. Сокоренка, доволі сумнівним виглядає ось таке його твердження: „Для мене твори Карла Маркса і сьогодні є настільною книгою“.

На мою думку, розходження позицій В. Сокоренка та К. Ястреба полягало саме у тому, що перший вважав К. Маркса видатним економістом-аналітиком, а другий його книгу „Капітал“ взагалі не читав. В. Сокоренко теж зростав і вчився у комуністичні часи, тому лише інтуїтивно відчував переваги ринкової економіки, але це передчуття захопило його до підтримки тих підпри-

(Закінчення на стор. 14)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДА“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не киче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Разом нагодуємо голодних

На Хрещатику, головній вулиці Києва, можна побачити багато коштовних автомобілів та різні інші ознаки багатства, які не передають правдивої картини економічної ситуації в Україні. Усі ми добре знаємо, що великий відсоток населення бореться, щоб звести кінці з кінцями, а між ними багато є на межі виживання. І саме цим людям, яким не вистачає на прожиток, Благодійний фонд при Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью-Джерзі, хоче допомогти.

Зрозуміло, що ми не можемо полегшити життя всім, хто терпить від нестатків, але ми надіємося та плянуємо, хоч трохи огорнути теплом тих, які цього потребують. Ми хочемо, щоб вони знали, що у світі є люди, котрі про них не забули і що, хоч ми дуже далеко від України, але простягаємо до них руку допомоги.

Не кожна потребує людина має однакові потреби, тому ми пересилаємо в Україну щоразу інші подарунки. За останніх дев'ять років ми переслали понад 450 інвалідних візків, 7,000 годинників для незрячих, сотні посилок з одягом та багато іншого. З кожним великим чи малим подарунком ми надіємося, що одержувач, хоч на хвилинку забуде про свої клопоти та усміється.

Кілька тижнів тому ми закінчили збірку шкарпеток. Ми зібрали, купили і спакували понад 20 тис. пар шкарпеток, які ми переслали інвалідам, бездомним, бідним родинам, переселенцям, воїнам та іншим потребуючим.

І, як завжди, при закінченні успішного проекту ми запитали себе: чи часом ми вже не вичерпали ідей, у який спосіб можна ще допомогти малозабезпеченим в Україні? Але, як завжди, хтось розповів нам сумну історію, яка нас надихнула і при цьому народився новий план.

Ми отримали листа від однієї з наших довірених осіб-доброволь-

ців з Вижниці, містечка в Карпатах. Вона нам розповіла, що недавно відвідала дуже скромну хатину, де живе самотній старий чоловік. Коли вона увійшла до хати, він збирався варити картоплину і цибулину. Це мала бути його вечеря. Історія настільки вразила нас, що ми тепер працюємо над тим, щоб нагодувати якомога більше голодних.

Отже, ми написали до своїх добровольців, які працюють у різних містах та селах України, і запитали їх, чи вони були би згодні бути нашими помічниками. Усі вони нам відповіли, що знають людей, які є дуже убогі, та запевнили нас, що радо виконають наше прохання. Вони оптом закупляють різні продукти: олію, борошно, цукор, риж, гречку та інші необхідні продукти для кухні. Вони це спакують в торби та перед Різдом доставляють ці торби найбільшим.

Можна сказати, що малий чи великий мішок харчів не врятує тих, які мають постійну потребу в продуктах харчування. Це правда! Але, якщо це принесе хоч трошки тепла тим, котрі в цьому жорсткому світі прагнуть тепла, то наша мрія здійснилася!

Якщо хтось мав би бажання приєднатися до нашої місії нагодувати голодних, просимо виписати чек на St. John's Ukrainian Catholic Church Charitable Program і надіслати його за адресою: Ukrainian Catholic Church, 719 Sanford Avenue, Newark, NJ 07106. Ми запевняємо Вас, що всі добровольці, з якими ми співпрацюємо в Україні, є чесні і надійні, ми знаємо їх особисто вже кілька років. Усі ми працюємо безкорисливо і ми передамо повну суму вашої пожертви на потреби голодних.

Ксеня Гапій,
завідувачка канцелярії
в Українській католицькій церкві
св. Івана Хрестителя та директор
Благодійного фонду при церкві,
Ньюарк, Нью-Джерзі

Марія з Києва. (Фото: Ліза Хмільєвська)

Інвалід Юхим з села Вижниці. (Фото: Оксана Воронюк)

Читаємо „Свободу“ в інтернеті

Доброго дня, шановна редакціє „Свободи“!

Щиро вдячна Вам за публікацію матеріалу про зустріч на рідній землі проф. Івана Лучечка та Адриани Лучечко.

Читаємо Ваше видання в Україні

– в селі Гірське, що на Львівщині – саме з допомогою інтернет-версії. Дуже вдячна за Вашу увагу!

З повагою,

Марія Гев
Гірське, Львівська область

„СВОБОДІ“ – 125 РОКІВ

„Свобода“ зберегла ідеали

Вітаю „Свободу“ з її 125-річчям від імені членів Спілки Українських Журналістів Північної Америки. 125 років плідної праці на добро наших громад в США та Канаді, 125 років служби українському народові та його правді – це заслуга, яку неможливо переоцінити.

Ми, професійні журналісти, розуміємо, яку глибоку посвяту мали і мають редактори цієї найстаршої україномовної газети в світі. Ми знаємо, що „Свобода“ від самого початку своєї діяльності в 1893 році була, як пізніше її описав Головний редактор Антін Драган, „газетою

хрестоносних походів“. Ми віримо, що вона ще довго буде виконувати ту місію, яку заклали її засновники, та буде керуватися тими ідеалами, якими жили її видатні редактори протягом понад 12 десятиліть.

Дякуємо нашим колегам за відданість журналістиці, за вірну службу українському народові. „Свободі“, славній газеті української діаспори, бажаємо багатьох, багатьох літ!

Юрій Клюфас,
голова Спілки Українських
Журналістів Північної Америки,
Торонто

Члени Спілки Українських Журналістів Північної Америки на четвертому з'їзді на Союзовіці 15-17 травня віддали пошану основоположникові „Свободи“ о. Григорієві Грушці біля його пам'ятника на Союзовіці. (Фото: Дарія Кісь)

Це була „Заморська твердиня“

Роман Ференцевич з Александрії, Вірджинія, написав „Вітання „Свободі“ з 125-літтям“ і прислав фотографію колишнього будинку видавництва „Свобода“ – „Української заморської твердині“ у Джерзі-Ситі, Нью-Джерзі. (Фото: Максим Губський)

„Свобода“ не забула про бойків

У дні відзначення 125-річчя „Свободи“ ми з подякою зазначаємо, що тижневик став одним з нечисленних видань, де постійно вміщуються матеріали про долю бойків, нещастя яких призабуто в українському середовищі.

Після Другої світової війни Йосиф Сталін передав комуністичній Польщі Новоустриський район Дрогобицької області взамін за Сокальський повіт Польщі. Понад 60 років тому в околицях міста Сокаль виявили поклади вугілля, тож Й. Сталін „запропонував“ полякам обмінятися територіями.

Долею місцевого населення комуністи не переймалися. Понад 30 тис. українських бойків примусово вивезли в причорноморські степи, де вони та їхні нащадки живуть дотепер. Там живе уся родина моєї дружини, бойкині Олі.

Люди пережили важкі часи у безводному степу з жарким кліматом, але серцем вони залишилися у рідних Карпатах.

Дякуємо газеті за увагу до бойків і маємо надію, що така увага не слабшатиме у наступному 125-річчі.

Олександр Костирко,
Черкаси

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Філадельфія вирувала святковими настроями

Осип Рожка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 24 серпня заля Українського Освітньо-Культурного Центру у Дженкінтаві, який є центром українського культурного життя, вирувала святковими настроями. Концерт був організований Громадським комітетом, який склався з 27 організацій під проводом Уляни Мазуркевич, яка відкрила концерт гучним „Слава Україні!“, на що присутні відповіли „Героям слава!“

У. Мазуркевич привітала присутніх на залі конгресменів демократа Брендана Бойла і республіканця Браена Фіцпатрика – добрих приятелів українців і всіх присутніх з святом державності. Хвилиною мовчанки вшановано тих, хто своїм життям засвідчив вірність ідеолові української державності і віддав за нього своє життя. Солістка Юлія Ступень заспівала гімн США, а молода група „Шаблі кобзарів“ – гімн України. Акт проголошення незалежності України прочитав син вояка УПА Роман Дубенко.

Єпископ-помічник Філадельфійської Архiepархії Української Католицької Церкви Іван Бура виголосив молитву. Бандуристки дуєту „Берегиня“ Галина Боднар та Ю. Ступень виступили з піснями про Україну на слова З. Копчика і музику О. Підківа та Василя Симоненка „Лебеді материнства“ на музику Анатолія Пашкевича.

Конгресмени Б. Бойл і Б. Фіцпатрик, члени Комітету зовнішніх справ і Конгресового Українського Кокусу вітали українську громаду зі святом і говорили про потребу протистояння російській агресії. Обидва були спонсорами законопроекту в Конгресі США про оборону України перед російськими кібератаками і часто виступають на панелях українських інституцій у Філадельфії. Громада тепло прийняла їхні

Учасники свята (зліва): Христя Сенік, Уляна Мазуркевич, конгресмен Брендан Бойл, Юлія Ступень, Ніля Павлюк, Борис Павлюк. (Фото: Scott Hephard)

виступи.

Виступили діти „Нашої Української Рідної Школи“ – дитячий хор „Соловейки“ при фортепіяновому акомпаніменті Люби Шумейко, дует Анни і Дмитра Шелестів з Нью-Йорку, чоловічий хор „Прометей“ під проводом диригента Романа Кучарського та при фортепіяновому супроводі Ірени Зварич.

Свято закінчено молитвою, яку виголосив парох Української православної катедри св. Володимира о. Тарас Науменко. Громада приєдналась до світового дня єднання всіх українців довкруги української держави співом релігійного гімну „Боже великий, єдиний“.

При самому кінці свята заспівано пісню Ірвінга Берліна „Боже, благослови Америку“.

Президент України...

(Закінчення зі стор. 1)

представником США по Україні Куртом Волкером. Вони обговорили розвиток подій на Донбасі та перспективи розгортання багатонаціональної миротворчої місії під егідою ООН на його окупованій частині.

26 вересня П. Порошенко виступив під час Заходу високого рівня щодо діяльності ООН з підтримання миру в рамках участі у 73-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН і заявив, що розгортання багатонаціональної миротворчої опе-

рації з повноцінним мандатом ООН з єдиною чітко визначеною метою щодо відновлення суверенітету та територіальної цілісності України.

26 вересня П. Порошенко зустрівся з представниками української громади в США і наголосив на важливості отримання Українською Православною Церквою Томосу про автокефалію, на який Україна чекала декілька століть. Він зауважив, що українці не питатимуть дозволу у Володимира Путіна щодо вступу в Європейський Союз і НАТО, а також до якої церкви їм ходити.

Президент вручив високі державні нагоро-

ди за вагомий особистий внесок у зміцнення міжнародного авторитету Української держави, розвиток міждержавного співробітництва, плідну громадську та гуманістичну діяльність. Ордени „За заслуги“ він вручив сенаторові США від штату Вашингтон Маркові-Антонію Мілошиа, президентові Українського Конгресового Комітету Америки Андрієві Футею, орден княгині Ольги – куратору-бібліотекарю Українського музею та бібліотеки Стемфордської єпархії Української Католицької Церкви у США Любові Волинець.

Адміністрація Президента України

Президент України Петро Порошенко вручає ордени Маркові-Антонію Мілошиа (зліва) та Андрієві Футею. Третя нагороджена, Любов Волинець, з Мариною Порошенкою. (Фото: Михайло Палінчак/Адміністрація Президента України)

НОВИНИ НАУКИ

Створено Фонд ім. Манолія Р. Лупула

ЕДМОНТОН, Альберта. – 18 вересня дирекції трьох українсько-канадських фондів та Канадський Інститут Українських Студій (КІУС) Альбертського університету спільними зусиллями створили Фонд сприяння розвитку україномовної освіти в Альберті та поза її межами ім. проф. Манолія Р. Лупула, метою якого є підтримка діяльності Методичного центру української мови (МЦУМ) при КІУС.

Ця ініціатива спільно запроваджена Альбертською Фундацією Сприяння Українській Освіті (президент Влодко Бойчук), Канадською Фундацією Українських Студій (президент Ольга Купловська) та Канадсько-Українською Фундацією (президент Віктор Гетьманчук).

Новий фонд засновано на честь проф. М. Лупула з нагоди 90-ої річниці від дня його народження, вшанування його діяльності як національного провідника політики багатокультурності та засновника КІУС в 1976 році.

Перший головний внесок до Фонду ім. М. Лупула надійшов від Асоціації Українознавчого

Засновники нового фонду (зліва): Роман Петришин (Канадсько-Українська Фундація), Ольга Купловська (Канадська Фундація Українських Студій), Влодко Бойчук (Альбертська Фундація Сприяння Українській Освіті). (Фото: Маруся Петришин)

консорцію інтернет-порталу (УКіП). Асоціація УКіП, заснована в 2003 році, є провідником у створенні україномовних цифрових ресурсів для української двомовної програми в альбертських школах. Тогочасна директорка МЦУМ Маруся Петришин наголошувала на необхідності створення такого фонду.

Нинішня Рада директорів Асоціації УКіП на чолі з д-ром Оленкою Білаш схвалила у 2017 році внесок у розмірі 25 тис. дол., який був підтриманий і прийнятий теперішньою директоркою МЦУМ д-ром Аллою Недашківською. Щорічні надходження від Фонду ім. проф. М. Лупула допоможуть забезпечити фінансування проєктів МЦУМ при КІУС. Щоб підтримати Фонд ім. М. Р. Лупула, можна зробити пожертву на безпечному сервері за посиланням: <https://tinyurl.com/uscwscbyg>.

uscwscbyg.

Нащадок українських першопоселенців у Альберті д-р М. Лупул відіграв ключову роль у заснуванні КІУС і був відповідальним за успішне керівництво інститутом на ранньому етапі його існування. Випускник Альбертського, Міннесотського та Гарвардського (докторат 1963 року) університетів, д-р М. Лупул був визначним членом Федерації українсько-канадських професіоналів і підприємців, який просував ідеї впровадження політики багатокультурності в Канаді та занесення у 1988 році положення про багатокультурність у Канадську хартію прав і свобод.

М. Лупул опублікував спогади про свій шлях громадського діяча та професійний доробок науковця у праці „The Politics of Multiculturalism: A Ukrainian-Canadian Memoir“ (2005). У 2003 році він був нагороджений Орденом Канади.

Методичний центр української мови

Учасники заснування нового фонду (перший ряд зліва): Ірина Єндзьовська, Анна Биско, Оленка Білаш, (другий ряд зліва): Алла Недашківська, Влодко Бойчук, Роман Петришин, Богдан Горіх, Андрія Копилець, Ярс Балан. (Фото: Олександр Панкєєв, КІУС)

Представили третю книгу „Енциклопедії Української Діаспори“

Микола Галів

НЬЮ-ЙОРК. – 15 вересня презентацією третьої книги „Енциклопедії Української Діаспори“ (ЕУД) розпочато черговий академічний сезон науково-популярних заходів Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці. Вечір відкрив Василь Махно, учасників привітала президент Товариства Галина Гринь. Редактор третьої книги американського тому ЕУД Орест Попович виклав хронологію нелегкого шляху енциклопедії – від зародження ідеї до завершення третьої книги ЕУД.

О. Попович, розмірковуючи над початками ЕУД, відзначив ініціатора та редактора проєкту Василя Маркуся, з яким було підписано договір щодо ЕУД з НТШ та Фундацією приятелів енциклопедії. НТШ-А представляв тодішній голова товариства Ярослав Падох, а Фундацію – Володимир Баранецький. Такий договір було укладено у другій половині 1980-их років після завершення „Енциклопедії Українознавства“ Володимира Кубійовича, праця над якою тривала понад 40 років. До речі, „Енциклопедія“ В. Кубійовича була, своєрідним викликом для появи „Української Радянської Енциклопедії“.

Проєкт В. Маркуся передбачав працю над окремими енциклопедичними томами – західноєвропейським, австралійським, канадським та північно-південноамериканськими. В. Маркус зобов'язувався вчасно підготувати до друку вищезазначені томи, однак терміни їх виходу у світ виявились нереальними. Що більше, заплановані томи західноєвропейський, південно-американський і канадський не побачили світла, хоч деяка праця була проведена. Варто підкреслити, що В. Кубійович, у порівнянні з проєктом В. Маркуся, мав незрівняно більші наукові сили.

Під час початкового процесу праці над ЕУД В. Маркусеви з успіхом вдалося утворити Осередки праці, до яких він підбирав відповідальних осіб. В Осередках ЕУД на засіданнях обговорювали-

Д-р Орест Попович презентує третю книгу „Енциклопедії Української Діаспори“. (Фото: Василь Лопух)

ся списки гасел та персоналії. Такі осередки було утворено у Нью-Йорку, Філядельфії, Вашингтоні, у штаті Конектикат, інших містах. З колишніх Осередків праці до сьогодні діє тільки Філядельфійський, очолюваний Олександром Лужницьким.

В. Маркус при допомозі дружини Дарії В. Маркус створив певну систему збирання, формування і написання гасел. Заходами редакції, Осередків праці та Надії Заяць у Чикаго появилися друком австралійський том ЕУД, а згодом – перша і друга книги американського тому, яку завершував О. Попович разом з редакційним комітетом.

Третя книга американського тому, підготовлена до друку за редакцією О. Поповича у тісній співпраці зі співредактором О. Лужницьким. Мовну редакцію виконав В. Махно, технічну – Василь Лопух при співпраці з бюрою у Чикаго (Н. Заяць).

Редактор О. Попович під час презентації виклав історію створення проєкту, який успішно

завершився виданням усіх трьох книг американського тому.

Можна сказати, що енциклопедичні проєкти українців у Західному світі, В. Кубійовича в Європі, переклад на англійську мову Данила Струка у Канаді і В. Маркуся в Америці, були і є найбільш видимими науково-дослідними досягненнями інтелектуальної спільноти. У цьому ключі варто згадати найновіший енциклопедичний проєкт, який виключно відноситься тільки до членів НТШ в Україні і діаспорі, над яким успішно працює Олег Купчинський у Львові.

ЕУД становить потужне джерело інформації, в якому великими зусиллями зібрано, опрацьовано і збережено скарби нашого минулого і сучасного.

НТШ належить велике признание за сприяння і фінансування. Українській громаді, а зокрема Українській Кредитивній Кооперативі „Самопоміч“ у Нью-Йорку, за розуміння та щедру матеріальну допомогу.

На Волині відбувся фестиваль фолкльору

Георгій Лук'янчук

ЛУЦЬК. – 9-13 серпня на Волині відбувся VIII Міжнародний фестиваль українського фолкльору „Берегиня“. Метою фестивалю стало відтворення календарної обрядовості літньо-осіннього циклу „Від зажинок до Пречистої“, популяризація традиційних народних ремесел і виховання національного світогляду.

Фестиваль вирував у Луцьку, Берестечку, Пляшеві та урочищі Вовчак Турійського району, у селі Лобачівка Горохівського району. Його символом стала пісня „Волинь моя, краса моя, земля моя сонячна“. На свято приїхали 2,500 учасників дійства – народні артисти, бандуристи, самодіяльні виконавці, етнографи, майстри з усіх країв великої України та представники Франції, Словаччини, Білорусі та Польщі. Фестиваль відновився після п'яти років перерви.

Відкриваючи фестиваль, що розпочався з ходи центральною вулицею Луцька – проспектом Волі та продовжився на пісенному віче у середньовічному замку Любарта, народний депутат України Ірина Констанкевич зазначила, що свято пісні й національних традицій – це справжній оберіг держави, мобілізація через культуру.

Голова Волинської обласної адміністрації Олександр Савченко наголосив, що цей фестиваль ще раз має засвідчити, що Україна вічна, безсмертна, як безсмертний її народ.

На сцену виходили народний аматорський гурт тріостих музик

Біля пам'ятника героям Берестецької битви – учасники ансамблю „Волиняни“ Міжнародного громадського об'єднання „Волинське братство“ у Києві.

„Вусачі“ і фолкльорний колектив „Кралиця“ з Вінницької області, ансамблі „Надвечір'я“ з Запоріжжя і „Берегиня“ з Миколаївщини, театр фолкльорної пісні „Дивина“ з Донецької області. На Волинь приїхало кілька творчих колективів з Донбасу, зокрема з Ясинуватського та Волноваського районів. Волноваха, під якою на початку війни загинула група військовослужбовців з Волині, тепер місто-побратим Луцька.

Виступив ансамбль „Волиняни“ Міжнародного громадського об'єднання „Волинське братство“ у Києві. Солістки ансамблю Ган-

на Ярмолюк та Ганна Маковська – лавреати всеукраїнських конкурсів. Також приємністю для всіх гостей стала поява в замку Любарта легенди української естради Валерія Маренича – провідника знаменитого не тільки в Україні тріо „Мареничі“, яке активно популяризувало в ті далекі вже часи саме народні українські пісні.

Головний режисер фестивалю Ірина Хмилевська зазначила: „Українська пісня має свою історію, це справжній наш літопис. Ми зібралися, аби показати обжинки, весілля, в'язання дідухів. А кожен обряд

– це свій одяг, своя пісня“.

„Особливість фестивалю ще й у тому, що „Берегиня“ стала подорожуючою, – каже директор Волинського обласного науково-методичного центру культури Любов Рожнова. – Тож її площадкою стали місця, пов'язані з історією краю – Берестечко, де у 1651 року відбулася битва козаків Богдана Хмельницького з польською шляхтою, урочище Вовчак у Турійському районі – місце створення УПА“.

Були гості з Білорусі, Словаччини, Франції. Франко-слов'янський хор з Тулузи під керівництвом Марі-Сюзан Дебрюї виконав низку українських пісень, а коли французи у вишиванках заспівали „Реве та стогне Дніпр широкий“ тисячі людей встали, як встають під час виконання державного гімну.

У центрі Луцька була виставка народного мистецтва „Від роду і до роду. Народне мистецтво Волині“.

Учасники фестивалю продовжили пісенне дійство в Берестечку, на запрошення народного артиста України Петра Панчука у його рідному селі Лобачівці дали для його односельців концерт.

В урочищі Вовчак відбулося мистецьке театралізоване дійство „Вовчак – Волинська Січ“ та мистецька акція „Ми – нащадки своїх героїв“. Звучали стрілецькі та повстанські пісні у виконанні хорових колективів і народної артистки Світлани Мирводи та поета-пісняра з Луцька Миколи Білшевича, бандуриста Тараса Силенка.

Завершився фестиваль гала-концертом „Уклін тобі, Україно“, під час якого відбулося нагородження учасників фестивалю, та святково-обрядовим дійством „Золотий вінок“.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ і 113-ий Відділ СУА

запрошують Вас на
концерт і фільм.

Виступатиме визначна
піаністка з Норвегії

Наталія Пасічник

В СУБОТУ
13 ЖОВТНЯ 2018
о год. 7 веч.

Вступ – 25 дол.
Члени музею – 20 дол.
включно з перекусом.

Купуйте квитки
онлайн заздалегідь
або при вході.

Концерт і фільм

Н. Пасічник покаже свій документальний фільм «Українська рапсодія – подорож у класичну українську музику» де висвітлені такі композитори як М. Лисенко, В. Костенко, М. Скорик, В. Сильвестров, Б. Лятошинський, Л. Ревуцький, В. Барвінський, К. Стеценко. Друга частина програми – концерт, на якому Н. Пасічник буде грати твори декількох композиторів, представлених у фільмі.

This program is supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ • 222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

ANNUITIES PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

Contact us:
888-538-2833

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states.

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-6662 • Fax: 973-292-0800
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Президент СКУ відвідав Україну

КИЇВ. – 13-15 вересня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив робочу візиту до України, де обговорив з Президентом України Петром

Порошенком та Прем'єр-міністром Володимиром Гройсманом приготування до відзначення в Україні 85-ліття Голодомору-геноциду та запросив їх на XI Світовий Конгрес

Українців у Києві 24-27 листопада.

Є. Чолій подякував Президенту Естонії Керсті Кальюлайд за неохотну підтримку України в захисті її територіальної цілісності.

Президент СКУ мав зустріч з президентом Національного університету „Кієво-Могилянська академія” Андрієм Мелешевичем, щоб обговорити майбутню співпрацю між СКУ та цим університетом. Є. Чолія під час цієї зустрічі супроводжував директор Представництва СКУ в Україні Сергій Касянчук.

Євген Чолій серед учасників 15-ої щорічної зустрічі Ялтинської європейської стратегії. (Фото: інтернет-сторінка зустрічі Ялтинської європейської стратегії)

СКУ набув статус учасника в Раді Європи

ТОРОНТО. – Світовий Конгрес Українців (СКУ) набув статусу учасника міжнародної неурядової організації в Раді Європи з 28 серпня. Міжнародні неурядові організації зі статусом учасника формують Конференцію Міжнародних неурядових організацій.

Ця конференція представляє громадянське суспільство в Раді Європи та працює над просуванням представницької демократії. Крім проведення двох щорічних сесій, вона організовує заходи, пов'язані з пріоритетами Ради Європи. Рада Європи надає статус учасника, визнаючи той факт, що незалежні неурядові організації є необхідним компонентом кожного демократичного суспільства, яке гарантує свободу виявлення поглядів та об'єднання.

Для Конференції міжнародних неурядових організацій статус учасника відкриває шлях до ініціювання консультацій на теми спільного зацікавлення між міжнародними неурядовими організаціями та органами Ради Європи, а саме Комітетом міністрів і його допоміжними органами, Парламентською Асамблеєю та Конгресом місцевих і регіональних влад Європи.

„Статус учасника міжнародної неурядової організації в Раді Європи, якого набув Світовий Конгрес Українців, дозволить йому більш ефективно продовжувати просування і захист фундаментальних свобод і основних людських прав,” – заявив Президент СКУ Євген Чолій.

СКУ

UKRAINIAN SISTERS

THE BEST CARE FOR YOU OR FAMILY MEMBER

24 hours and 7 days per week services

- Compassion
- Kindness
- Responsibility

Ukrainian - American homecare agency
 ☎ 631-764-5388
 ☎ 631-727-2880
 ✉ Ukrsistersag@gmail.com

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

Презентує унікальне видання про українців США, яке Ви можете придбати для себе, дітей, внуків, друзів та знайомих в Америці та Україні

Енциклопедія Української Діаспори

У травні 2018 року видано Третю Книгу Першого тому ЕУД, якою завершено багатолітній Енциклопедичний проєкт НТШ-А

Том 1
Сполучені Штати Америки
Книга 3 (С-Я)

Орест Попович
 головний редактор
Олександр Лужницький
 спів-редактор

Нью-Йорк - Чикаго, 2018.

У книзі поміщено 1322 гасла, 850 світлин та ілюстрацій, 16 сторінок вступу, 8 сторінок ілюстрацій, дві кольорові карти, тверда обкладинка і кольорова порохівка.

В ЕУД подано основні віхи українського життя в Америці; ключові політичні, громадські та мистецькі організації; представників усіх емігранських хвиль - визначних українських діячів науки, культури, церковного та громадського життя; обширні гасла-статті про Українські Церкви, НТШ-А, УВАН, УНІГУ, Пласт, СУМ, СУА, спортивні товариства, літературу, образотворче мистецтво, перепис населення, пресу, українські Нью-Йорк, Філадельфію, Пенсильванію, Чикаго тощо.

Ціна за окремі Книги Першого тому \$40 плюс \$6 за пересилку
 Для членів НТШ-А знижка на 20% \$32 за книгу плюс \$6 за пересилку

Комплект Першого тому ЕУД у трьох книгах:
Книга 1 (А-К), Книга 2 (Л-Р), Книга 3 (С-Я)
 коштів \$100 (\$10 за пересилку)

Замовлення оплачувати можна чеком, Money Order з позначкою для **Shevchenko Scientific Society** або через PayPal (<http://shevchenko.org/books/>)

Shevchenko Scientific Society
 63 Fourth Ave.,
 New York, NY 10003

info@shevchenko.org
 (212) 254-5130
www.shevchenko.org

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Зустрілася молодь з Польщі та України Назвали переможців „Коронації слова“

Олександр Костирко

ЧИГИРИН, Черкаська область. – Міжнародний проект „Козаки, хрестоносці і ми“ провели 7-14 вересня школярі села Головкивки, до яких приїхали 18 польських школярів та дві вчительки з Торуня.

Першим заходом став майстер-клас „Що ми знаємо про країну наших партнерів, про козаків і хрестоносців?“, потім були пішохідна екскурсія в Атаманський парк, пікнік біля джерела „Живун“, творча робота в групах над створенням

сценарія фільму „Як козаки...“.

Минулого року директор Голоківської школи Наталія Канюка побувала у Варшаві, де разом зі своїми колегами представила заклад, який очолює. У Варшаві, був підписаний Меморандум про співпрацю і вже цього року польські школярі приїхали в гості до українських.

24 вересня-1 жовтня українські учні перебувають у Польщі, в Торуні, де їх знайомлять з історією про хрестоносців, які колись жили на цій території.

Українські та польські учні в Чигирині. (Фото: Олександр Костирко)

Свято Бережанського замку

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 16 вересня в місті відбулося свято Бережанського замку.

З площі Ринок до замку урочис-

тою ходою пройшли учасники дійства, представники влади й громадськості.

Перед присутніми виступили художні колективи, театр вогню з Тернополя показав вогняне дійство.

Свято у дворі Бережанського замку. (Фото: Ярослав Мушка)

Юрій і Тетяна Логуші вітають Володимира Ворону – переможця 18-го Міжнародного відкритого літературного конкурсу „Коронація слова“. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – Міжнародний відкритий літературний конкурс „Коронація слова“ за 18 років відкрив близько 1,000 нових імен. Учасники „Коронації слова“ видали понад 800 романів. Завдяки „Коронації слова“ українська література доповнилася творами ряду сучасних відомих авторів.

Церемонія нагородження „Коронації слова-2018“ 7 червня відбулася в Колонній залі міської адміністрації на Хрещатику та 14 червня в Київському Палаці дітей та юнацтва. У ній взяли участь Юрій і Тетяна Логуші – засновники конкурсу, Богдан Батрух – меценат конкурсу, Міла Іванцова – багаторазова лавреатка конкурсу, академік Микола Жулинський, послі-

ряду держав.

Визначною подією стало заснування масштабного літературного проекту „Молода КороНація“, який має розкрити всі обрії вітчизняної дитячої літератури, літературний потенціал молоді.

Запроваджений титул нової відзнаки – „Золотий письменник України“ відкриває новий етап розвитку української літератури. На церемонії нагородження відбулося відзначення письменників, твори яких видані в Україні та поза її межами накладом понад 100 тис. примірників.

Першу нагороду отримав письменник з Чернігівщини Володимир Ворона за роман „Відступник“. Ведучими урочистостей були відомі актори Ольга Сумська та Дмитро Хоркін.

Діти таборували усе літо

Валентина Шемчук

ІВОНЧЕНЦІ, Полтавська область. – З благословення Архiepіскопа Харківського і Полтавського Української Автокефальної Православної Церкви Афанасія юні полтавці в червні-серпні другий рік поспіль навчалися й відпочивали у благодійному дитячому патріотичному таборі під відкритим небом „Відкрий себе!“, організованому в селищі настоятелем Свято-Михайлівського храму о. Олександром та матінкою Олександрою Гораями разом із педагогами, громадськими діячами й батьками.

За облаштування спортивного майданчика голова Полтавського

міського православного сестринства св. княгині Ольги Валентина Шемчук висловила глибоку вдячність генеральному директору Полтавського автоагрегатного заводу Андріанові Литовченку.

До дітей приїздили діти вихованці обласної федерації карате, чемпіони України, Білорусі й Польщі під керівництвом президента Олександра Костенка та тренера Дмитра Іщенка, фахівці Аварійно-рятувального загону спеціального призначення Головного управління Державної служби України з надзвичайних ситуацій у Полтавській області. Риболовлю влаштувало Природоохоронне товариство любительського рибальства „Світанок“.

Організатори й учасники II добродійного патріотичного табору „Відкрий себе! Літня денна школа-табір“ на Полтавщині. (Фото: Тетяна Григор'єва)

Крайова Пластова Старшина оголошує, що

XXXVI Крайовий Пластовий З'їзд в США

відбудеться 20 жовтня 2018 року електронно у формі вебінар.

Реєстраційні матеріали доступні на пластові мережі США www.plastusa.org.

Join Us For Our Grand Opening Celebration • November 3, 2018

The New Way to Do Your Banking!

MAIN OFFICE - 851 Allwood Road,
Clifton, NJ 07012 • 973 471 0700

Botany Village - 237 Dayton Ave.,
Clifton, NJ 07011 • 973 772 0620

Open Your CD Today!

www.novafcu.com

Like us at facebook.com/NOVAFCU

Annual Percentage Yield. To open a Term Share Certificate, you must have an established Shares Account/Savings Account. A minimum balance of \$5,000.00 is required to open an account. Early withdrawal penalties may apply. Other Rules and Restrictions may apply. Additional Restrictions and Requirements may apply to Minor and Custodial accounts. Rates are effective September 19, 2018 and are subject to change.

60 Month Share CD
3.25% APY*

60 Month IRA CD
3.30% APY*

Ідеї Президента...

(Закінчення зі стор. 3)

ють курс на повноправне членство, який невідомо звідки взявся.

Загалом друга, третя та четверта пропозиції є дуже декларативними. Наприклад, за усю історію уповноважень визначати засади зовнішньої політики Верховна Рада скористалась ними двічі. Усі президенти мають гарантувати дотри-

мання Конституції і прав людини, але усі ми знаємо, як це виглядає на практиці. Ну, а з Кабінетом міністрів все теж нелегко. Тому декларування таких речей в Конституції зовсім не означає, що усе саме так і відбуватиметься.

Хоча президентська рать накинула на пропозицію Юлії Тимошенко (погодимось, що пустопорожню) зафіксувати усе це в якомусь меморандумі, а не в Конституції, пропозиції президента по суті мало

чим відрізняються. Хоча, можливо, їх суть і була в тому, щоб когось спровокувати.

П'ята пропозиція скасовує пункт 14 перехідних положень „Використання існуючих військових баз на території України для тимчасового перебування чужоземних військових формувань можливе на умовах оренди в порядку, визначеному міжнародними договорами України, ратифікованими Верховною Радою України“.

Йдеться про Росію? Історично знаємо, що так. Але ж Росія, якщо мені не зраджує пам'ять, в односторонньому порядку розірвала усі угоди про базування Чорноморської фльоти РФ в Криму.

Чи можна це зрозуміти, наприклад, що йдеться про чужоземні держави-члени НАТО? І якщо ми збираємось в НАТО, і нам воно потрібно для боротьби з Росією, то, може, нам навпаки – слід передбачити якийсь особливий спрощений порядок надання згоди на роз-

міщення баз чи перебування військових підрозділів НАТО на своїй території?

Але цього в пропозиціях немає. Як немає і тині натяку на зобов'язання, які Україна нестиме в разі набуття членства в ЕС і НАТО, нічого не сказано про можливість делегування частини національних уповноважень органам ЕС і НАТО. Можливо, тому, що автори розуміють гуманність перспектив набуття членства в цих організаціях?

Президент вдруге намагається внести зміни до Конституції. Прогрес полягає в тому, що якщо перша спроба (пов'язана з реалізацією так званих Мінських домовленостей) була справді шкідливою, то друга – як у приповідці: багато галасу даремно.

„Газета по-українськи“

Богдан Яременко – дипломат, голова Громадського фонду „Майдан закордонних справ“, Київ.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на презентацію

д-ра Алли Корж

(International Education at the School for
International Training (SIT) Graduate Institute)

та

д-ра Сергія Ковальчука

(University of Toronto)

«Transatlantic youth activism of young Ukrainian immigrants»

У суботу, 6 жовтня 2018 року,
о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

DNI PRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA
INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100	-\$ 7	\$400	-\$12	\$ 800	-\$17
\$150	-\$10	\$500	-\$12	\$ 900	-\$20
\$200	-\$10	\$600	-\$15	\$1000	-\$20
\$300	-\$12	\$700	-\$17		

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Конфлікт на...

(Закінчення зі стор. 6)

емств, які могли працювати у незалежній державі і не коритися наказам централізованої прокомуністичної влади. Також він не міг змиритися з появою когорти хапуг, які прагнули якомога швидше збагатитися у нових тимчасових умовах. У книзі він писав: „До керівництва на місцях приходили посередності або талановиті шахраї, які чекали саме такого, відповідного для своїх намірів, періоду, чорні справи яких падали тінню на державні органи влади“.

Варто навести кілька цитат з книги В. Соколенка:

„Особисті позиції стали домінуючими, а суспільство вторинним в свідомості окремих, але дуже високих посадовців. І це спочатку стало нормою життя для них, а потім розповсюдилося й на суспільство. І якщо сьогодні Україна розкрада-

ється з усіх боків – і знизу, й згори – то це, не в останню чергу, тому що в основу нашого державотворення не покладено найважливіше – обов'язковість у дотриманні норм суспільної моралі. Для всіх“.

„Дехто говорить: „Зате ми маємо, нарешті, незалежну пресу. І це – успіх“. Це ілюзія. Неозброєним оком видно, говорячи сьогодишнім сленгом, „хто під ким ходить“. І замовлення яких кланів, в тому числі й політичних, „озвучуються“ на сторінках тих чи інших, в першу чергу, республіканських ЗМІ“.

„Досить швидко я зрозумів, що добросердечні людські стосунки для деяких працівників апарату – це як камуфляжна форма, яку вдягають при потребі. На людях. Насправді ж, у цьому ієрархічному середовищі йшла жорстка конкурентна боротьба за „місце під сонцем“.

Вочевидь, книжка В. Соколенка має відчутний просвітницький вплив на тих українців, котрі хочуть жити у новій Україні.

Захід тиснув...

(Закінчення зі стор. 4)

но, щоб участь деокупованої частини України в загальноукраїнських політичних процесах була забезпечена без жодного натяку на адаптаційний період і реабілітацію людей від наслідків україножерської пропаганди.

Цілком зрозуміло, що Росія зацікавлена в Донбасі доти, доки його можливо використати як курок для руйнації всієї України.

Є речі, на які не варто погоджуватися, попри всю їх привабливість. Москві вдалося затягнути світ у гру „тут бачу – тут не бачу“. Замість того, щоб ставити питання про зухвалу гібридну агресію країни-маргінала проти Молдови, Грузії, України, Сирії, країн Балтії та сталих світових демократій, які вже забули, як це бути під прицілом імперії Зла. Замість того, щоб поєднувати всі випадки втручання, токсичного впливу, дестабілізації, створення терористичних загроз у єдину справу та приймати рішення, щодо порушників, світ прикривається фігмовим листочком Мінських домовленостей і робить вигляд, що Україна – це якість окреме від загального складу російських злочинів явище. Що можна ще трохи почекати, поки агресор не проя-

вить бажання полишити понівечену здобич.

Напередодні президентських та парламентських виборів в Україні тиск до „примирення“ буде ставати сильнішим. Росії конче потрібно, щоб мільйони отруєних пропагандою ненавиди виборців повернулися в електоральне поле України. Але за умови, що вони так і залишаться під впливом та тиском окупантів.

Логіка моменту вимагає визнання, що Мінські угоди були зірвані Російською Федерацією тоді, коли, попри домовленості, далі тривали обстріли, вбивства, викрадення та катування. Псевдовибори на окупованих територіях слід розглядати як остаточне зізнання Росії в тому, що вона не хоче і не буде виконувати ініційовані нею ж договори.

Поки агресора не буде названо на ім'я з усією можливою однозначністю, „особливі райони“ ніколи не повернуться в правове поле. Вони будуть залишатися зоною небезпеки. Зоною болю, яку створено виключно для того, щоб вона ніколи не переставала отруювати Україну.

Еспресо ТВ

Лариса Волошина – соціальний психолог, громадський діяч, Київ.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Вересень 2018 року, ч. 216

Відкрили меморіальну дошку

Андрій Горопаха

КРАСНОПІЛЛЯ, Сумська область. – Мальовниче село пишається іменем Івана Багряного, який навчався тут на початку 1920-их років у художньо-керамічній школі. Саме йому, видатному письменникові та громадсько-політичному діячеві, 5 липня було відкрито меморіальну дошку на стіні саме того старовинного двоповерхового приміщення (нині тут професійно-технічне училище), в якому й навчався малярській та гончарній справам 14-літній Іван Лозов'ягін (Іван Багряний).

Відкриття меморіальної дошки – ініціатива дослідника творчості письменника, переможця Всеукраїнського конкурсу „Краща книжка України. 2017“ Сергія Козака та Фундації ім. Івана Багряного.

Ідею підтримали очільники місцевої влади, краєзнавець Олександр Козир, редактор

часопису „Перемога“ Олександр Моцний. Усі разом вони зробили все для того, щоб згадану ініціативу усього за кілька місяців перетворити у свято відкриття меморіальної дошки, яке вже увійшло до літопису національної культури Слобожанщини.

Участь в урочистостях взяли селищний голова Юрій Яремчук, голова районної ради Віталій Савоненко, голова обласної організації Національної спілки письменників України Олександр Вертіль, письменник С. Козак, композитор Мар'ян Пуляк, який разом з О. Вертілем написав пісню про І. Багряного, вчителька української мови й літератури Олена Прийма, краєзнавець О. Козир, а також численна краснопільська громада, представники засобів масової інформації.

На прохання мешканців Краснопілля Фундація ім. Івана Багряного вже розпочала акцію забезпечення місцевих шкіл та бібліотек його

Меморіальна дошка на честь Івана Багряного. (Фото: інтернет-сторінка Краснопілля)

творами, а також книгами інших авторів з української діаспори, яка також сприятиме створенню куточка письменника і громадського діяча у стінах училища.

Олександр Шугай представив нову книжку

Надія Гвоздецька

РОМНИ, Сумська область. – У районній бібліотеці 15 червня відбулася зустріч із відомим письменником Олександром Шугаєм, представником Фундації ім. Івана Багряного. О. Шугай – корінний роменець (народився у місті 15 вересня 1940 року), поет, прозаїк, есеїст, перекладач, автор багатьох книг, дослідник життя і творчості Івана Багряного, Аркадія Казки, Василя Мисика, Григора Тютюнника та інших авторів.

Роменська районна бібліотека носить ім'я Йосипа Дудки, якого О. Шугай знав особисто. Вчитель і поет Й. Дудка під час комуністичного режиму був позбавлений можливості не тільки працювати на улюбленій педагогічній ниві, а й друкуватися

в пресі. Після проголошення незалежності України саме О. Шугай допоміг видати збірку творів Й. Дудки „Собори душ“, написавши до неї передмову. На жаль, до дня виходу збірки Й. Дудка не дожив, але добра пам'ять про нього залишилася.

Цього разу О. Шугай презентував землякам свою нову книгу „Надхнення“, куди увійшла лірика, гумор, присвяти, епітафії та переклади. У післямові до неї відомий професор Василь Яременко написав: „Для мене поезії О. Шугая несуть неубутній чар ідеї залишатися самим собою. У цьому і є життєствердна сила його творів“.

До книжки увійшло також дослідження О. Шугая про перебування Тараса Шевченка в Ромні 1845 року зі світлою тією дорогою, якою

їхав поет. Т. Шевченка привабив тоді не Іллінський ярмарок, який у ті дні відбувався тут і про який досі писали всі інші дослідники, а саме прадавнє місто Ромен, із яким пов'язано багато історичних подій.

Тут було розташовано штабквартиру шведського короля Карла XII, з яким зустрівся гетьман Іван Мазепа, вирушаючи на битву з військами московського царя Петра I. Цікаво, що капітальний мурований будинок простояв аж до днів незалежності України. О. Шугай дізнався про нього не тільки з архівних джерел, а й з усних переказів земляків, бо цей провулок неофіційно вони називали не інакше, як Королівським.

А ще у книзі вміщено листи Ліни Костенко до О. Шугая, коли він був

редактором її унікальної книжки віршів та поем „Неповторність“, яка з неабиякими труднощами побачила світ у видавництві „Молодь“. На знак протесту проти утисків цензури поетеса змушена була тоді навіть оголосити голодування.

О. Шугай на зустрічі читав поезії, ділився спогадами та відповідав на численні запитання земляків. На цій зустрічі була присутня також донька Й. Дудки Надія Карпенко, колишня вчителька, а нині активна громадська діячка.

Поетичні рядки прозвучали в бібліотеці під оплески присутніх:

*Ромен-цвітом охрещена
Моя рідна Роменщина.
Ромен-цвітом ще й травами,
Козацькими литаврами.*

Видано бібліографічний покажчик часопису „Нові дні“

Павло Штих

Сергій Козак. „Нові дні“ на берегах Онтаріо: бібліографічний покажчик змісту журналу „Нові дні“ (1950-1997. Канада). Київ. „Літературна Україна“. 2015. 587 стор.

Покажчики змісту періодичних видань – незамінна складова у дослідженні не тільки української еміграційної періодики, а й різних аспектів життя та творчості письменників, науковців, філософів, мистців, чия діяльність була маловідомою через ідеологічні, політичні, суспільні чинники. Привертає увагу дослідників і є незамінним для науковців бібліографічний покажчик змісту часопису „Нові дні“. Це уні-

кальна праця знаного дослідника української діаспори, журналіста, літературознавця Сергія Козака. Її назва – „Нові дні“ на берегах Онтаріо“. Побачила світ вона у Києві завдяки Фундації ім. Івана Багряного.

„Нові дні“ – часопис з майже півстолітньою історією, виходив у Торонто з 1950 до 1997 року. Випущено 573 числа. На його сторінках – тисячі непересічних публікацій сотень авторів, у яких відображено культурне, суспільне, громадсько-політичне життя українців усього світу. Характерні особливості журналу: ґрунтовність, вичерпність, політична та конфесійна (в рамках християнства) незаангажованість.

Проявом справжнього патріотизму є те, що, не зважаючи на

відсутність державної підтримки, на труднощі видавничої справи, часопис тривалий час тримався на хвилі культурного, духовного і більш того – всебічного збагачення українців за межами своєї Батьківщини.

Засновником часопису, носієм ідеї „універсального журналу, який би не належав партіям, відзначався вільністю думки“ та головним редактором до 1969 року був Петро Волиняк (Чечет). Після нього редакторами були у 1970-1976 роках Дмитро Кислиця (Ієвлів), у 1977 році Вадим Сварог (Балах). Ще одна важлива постать в житті журналу – Мар'ян Дальній (Горгота) – редактор часопису з 1978 до 1997 року, який доклав багато зусиль до продовження життя видання.

Позитивним є те, що часопис досить широко представлений у фондах Національної бібліотеки України ім. Володимира Вернадського.

Побудова покажчика: передмова (Михайло Слабошпицький), вступне слово (Олексій Коновал), від автора (Сергій Козак), роки та числа журналів (детальний зміст чисел журналу викладено в хронологічній послідовності), пояснення скорочень назв установ, об'єднань, періодичних видань, покажчик імен.

Покажчик часопису „Нові дні“ можна замовити за електронною адресою: detrl9411@gmail.com.

Павло Штих – науковий співробітник Національної бібліотеки України ім. В. Вернадського, Київ.

Фундація щиро дякує за підтримку!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 4,000 дол. – о. **Олексій Лімонченко** на допомогу жертвам Донбасу й Луганська, які постраждали від російських терористів в пам'ять другої річниці відходу паніматки Ніни й восьму річницю смерті сина Олексія, 1,000 дол. – **Соріяна і Воло-**

димир Могучі для видання журналу „Наша Церква Київський Патріархат“.

Управа Фундації щиро дякує жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, газетам та журналам України, пораненим воякам на сході України та їх родинам та сиротам.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

ПОСТАТІ

Успішний шлях українців від Запоріжжя до Сіднею

Олександр Панченко

На початку 2012 року вітальну поштівку до мене написав Юрій Денисенко-Зубченко, громадський діяч, інженер-архітектор, який у Австралії, який був головою Союзу Українських

Юрій Денисенко-Зубченко

Організації Австралії (СУОА), членом президії Світового Конгресу Вільних Українців, співзасновником й членом управи Товариства Українських Інженерів в Австралії, отаманом Українського Вільного Козацтва. Цю поштівку із зображенням знаменитої сіднейської опери я зберігаю у своєму архіві, думаючи про походження незвичного українського подвійного прізвища Денисенко-Зубченко, бо представники цього знаменитого роду є і Денисенки, й Зубченки одночасно.

Микита Борисов, шукаючи за своїми родинними коренями, подав історію двох братів Дениса та Івана Зубів, яка була записана його дідом Леонідом Денисенком-Зубченком зі слів його ж двоюрідного діда Герасима Денисенка. Отже, жили колись два брати-близнюки Денис та Іван Зуби, які після зруйнування Московщиною Запорізької січі опинились в Туреччині, де й одружились. Пізніше у кожній із родин з'явилися діти, дітей Івана називали Іванови-Зубченки, а діти його брата Дениса стали називати Денисови-Зубченки. Згодом утворилися два українські прізвища – Іваненко-Зубченко та Денисенко-Зубченко.

Після поразки перших українських визвольних змагань 1917-1920 років у Варшаві 10 липня 1928 року в сім'ї уродженця села Павлівки, що на Запоріжжі, активного учасника визвольної боротьби Дмитра Денисенка-Зубченка народився другий син Юрко. Подружжя Денисенків-Зубченків у Польщі активно співпрацювало з видатними українськими діячами Оленою Телігою, Юрієм Липою, Уласом Самчуком, Романом Завадовичем, Євгеном Маланюком, а також з Президентом УНР у вигнанні Андрієм Лівичим. На еміграції в Австралії вони були надзвичайно активними та жертвовними.

Ю. Денисенко-Зубченко прибув до Австралії

у 1949 році. Його дружиною стала Уляна, народжена на Полтавщині, дочка розкуркуленого більшовиками хлібороба й книговода Павла Олійника. Ю. Денисенко-Зубченко здобув освіту в Українській рідній школі ім. Лесі Українки у Варшаві (учителі О. Теліга і Є. Маланюк), продовжив навчання в Українській торговельній школі та Православній духовній семінарії ім. Кирила і Методія. Диплом інженера Ю. Денисенко-Зубченко здобув у Лондоні, будівництво вивчав вже в Сіднеї.

Ю. Денисенко-Зубченко є автором багатьох статей і доповідей на теми прикладного, народного мистецтва та архітектури, він також є власником та головним директором архітектурної і будівельної компанії в Сіднеї, став розробником проектів та архітектором багатьох українських об'єктів в Австралії та за океаном.

У дні свого 90-річчя Ю. Денисенко-Зубченко може пишатися своїми проектами, нагородами та відзначеннями. Але чи не найбільше його досягнення – це його родина. Його вірна супутниця життя також належала до Пласту, в Австралії отримала диплом в Технічному коледжі, брала активну участь в українському й австралійському житті. Їхній син Марко побачив світ у Сіднеї 22 червня 1975 року, також був членом Пласту та організації Кадетів Австралійської армії, навчався в українській школі ім. Княгині Ольги, здобув вищу професійну освіту та дипломи маркетолога й будівельника, натеper є співзасновником та директором будівельної компанії.

Олександр Панченко – директор Інституту Українського Вільного Козацтва ім. Антона Кущинського.

Лохвиця, Полтавська область

Петро Матула заслуговує на найбільшу вдячність

Арсен Зінченко

2 жовтня 2017 року відійшов у вічність відомий громадський діяч української громади в США, учасник організації будівництва пам'ятника Митрополитові Василеві Липківському, публіцист і пропагандист життя і творчості визначного українського духовного просвітника Петро Матула.

Він народився 1928 року у селі Лисича Балка Черкаської області.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Усі його рідні були корінними селянами. Батько Мусій працював у сільській раді книговодом, мати Килина виховувала Петруся і його старшу сестричку Тосю.

Напередодні арешту в 1932 році батько втік із села й опинився у Краматорську, на Донбасі. П. Матула згадував, що через декілька місяців родина приєдналася до нього. Перші чотири класи школи він успішно закінчив, а п'ятий перервала війна.

Решту середньої освіти отримав в українській школі у Німеччині, куди 1943 року родина вирушила самотужки. Їх долучили до праці на фабриці Круппа. Коли ж наприкінці 1944 року наблизився фронт, батьки вирішили рухатися далі на Захід і дійшли до Баварії, опинились в окупаційній зоні американців. Табір, у якому перебували Матули, був у Байройті.

Частину мешканців українських таборів вивезли в СРСР. Матулам удалося засвідчити, що вони начебто з Галичини й не потрапити в ту страшну пастку. У Німеччині сім'я пробула шість років, а наприкінці 1949 року дістала дозвіл їхати в Америку.

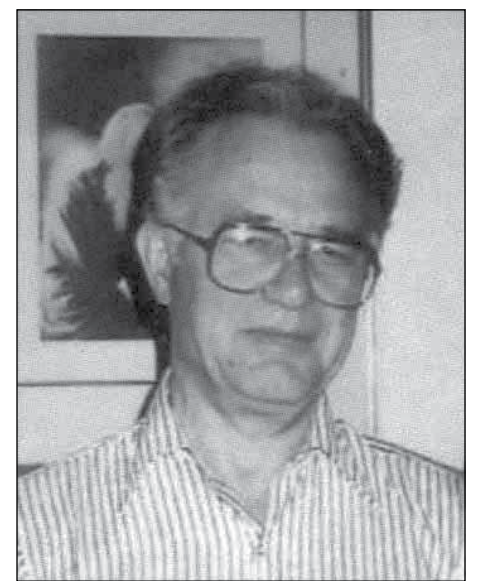
Ще 1947 року П. Матула познайомився з українкою Олею, з якою згодом одружився й пройшов життєвий шлях.

Постійним місцем перебування в США для родини став штат Нью-Джерсі. Спочатку П. Матула у ресторані мив посуд, мив авта на бензозаправці, далі виробляв металеві деталі на токарному верстаті.

Згодом вступив до інженерного коледжу й після його закінчення 50 років працював інженером. 1966 року родина переїхала на околицю Вашингтону, де він почав працювати у дослідній лабораторії морської флотії Америки. 2002 року пішов на пенсію.

Йому належить чільна роля в побудові пам'ятника очільникові Української Автокефальної Православної Церкви Митрополитові Василеві Липківському. П. Матула був організатором цієї великої справи від початку й до кінця. Як свідок подій виклав їх у книжці під назвою „Історія пам'ятника Митрополитові Василеві Липківському“ (Вашингтон, 2009).

П. Матула брав активну участь в Об'єднанні Демократичної Української Молоді (ОДУМ) від початку його заснування в 1950 році. Разом з Олексієм Шевченком, Юрієм Криволапом й Анатолієм Лисим пропагував необхідність монументального відзначення пам'яті митрополита. Важливу роль П. Матула відіграв у залученні до створення пам'ятника

Св. п. Петро Матула

відомого скульптора Петра Капшученка. Зрештою 23 жовтня 1983 року відбулося освячення пам'ятника на українському цвинтарі у Савт-Бавнд-Бруці. Головну доповідь на цій події виголосив П. Матула.

Він заслуговує на найбільшу вдячність, теплий спомин і вічну пам'ять.

Арсен Зінченко – український історик, громадський діяч, народний депутат 1 скликання, доктор історичних наук, професор, Київ.

Передплачайте і читайте „Свободу“

- 125 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:
973-292-9800 дод. 3042

Річна передплата – \$90.
Додайте лише \$5 і матимете обидві версії
– паперову і електронну

Змістовна, історична...

(Закінчення зі стор. 1)

глася виділити на оборону 3 відс. від ВВП); в зовнішній політиці (за словами президента, „ніхто більше не заперечує європейську ідентичність України“); в церковному житті (цитуючи П. Порошенка, „Томос для Помісної Української Православної Церкви – це фактично ще один Акт проголошення незалежності України“); в історичній державотворчій тяглоті („визнано на державному рівні армію УНР та Українську Повстанську Армію як учасниць національно-визвольних змагань“).

На наш погляд, Президент П. Порошенко нічого істотного не пропустив у своїй промові й з того, „чим більшість суспільства об'єктивно незадоволена“:

„Не вдалося завершити війну і відновити територіальну цілісність країни.

Унаслідок агресії втрачено 20 відс. нашого промислового потенціалу. Це, звичайно, спровокувало ефект доміно для всієї економіки. Разом з агресивним закриттям Росією свого ринку для українських товарів – спричинило глибоку соціальну кризу.

Ми вистояли й відновили зростання. Однак, більшість українців покищо не відчули покращення добробуту, а рівень життя відновлюється повільно і нерівномірно по регіонах, соціальних та вікових групах. Особливо незахищені залишаються пенсіонери.

Ми створили з вами антикорупційну інфраструктуру. В деякі нові органи вклали чималі фінансові ресурси платників податків Укра-

їни, але покищо коефіцієнт їхньої корисної дії мене як президента не задовольняє. Суспільство розчароване динамікою антикорупційної боротьби, і претензії людей абсолютно виправдані.

Серйозних масштабів набула еміграція з країни...

На жаль, влада допустила чимало прорахунків і в кадровій політиці, а сміливі експерименти у цій сфері виявилися недостатньо ефективними. Темпи реформ зовсім не такі, як та швидкість, яку ми проєктували на старті. Проблеми виявилися глибшими, спротив – сильнішим, рішення – складнішими.

Соціально-економічні проблеми тягнуть за собою політичні наслідки. Це і загроза реваншу проросійських сил, і розквіт лівого популізму, і прояви правого радикалізму. Це – недовіра до державних інституцій, сумніви в ефективності демократичних методів управління, симпатії до анархії або, навпаки, авторитаризму.

На тлі високих очікувань у суспільстві зформувалося відчуття глибокого незадоволення...

Так само відверто П. Порошенко виклав свою позицію щодо Донбасу і війни з Росією:

„Ми переконуємо увесь світ, що будь-які поступки Кремлеві без відновлення територіальної цілісності України – це поразка міжнародного права і свободи, це програш демократичної Європи авторитарній Азії.

А тим часом у нас самих всю країну обтикано біг-бордами з закликом до „компромісу“ з агресором. Ледве не кожний стовп обсіли голуби миру... Тільки тінь від них, неначе від двоголового орла. І хай вас не вводить в ома-

ну заспокоїливе воркотання, бо у дзьобах у цих горлиць – насіння миру на російських умовах.

„Мир“ – це красива й приваблива обгортка, в яку можна покласти все, що завгодно. Тож ми маємо бути пильними. Не забуваймо, що ворог сюди прийшов не по Крим, і не по Донбас, ворог прийшов по всю Україну. Бо без України імперія неможлива. То де будемо проводити межу так званого компромісу, по Дінцю, по Дніпру, чи, може, по Збручу?

Прагнення до справжнього миру на основі українського інтересу, в боротьбі за нього питання суверенітету та територіальної цілісності України та нашого цивілізаційного вибору не є і, я наголошую, не будуть предметом компромісу. Бо інакше або нас не буде, або ми будемо вже не ми, або тут буде стояти військо іншої держави...

Ніхто більше за нас, українців, не прагне миру, бо ми, як ніхто інший, добре знаємо, що таке війна. І відчули справжню ціну цієї війни.

Ще раз наголошую – „гніт“ війни, і ключі до миру знаходяться не в Києві, не в Брюсселі і не у Вашингтоні. Вони знаходяться у Москві. Але мир нам принесе не умиротворення агресора... І не згода на умови Росії.

До справжнього і справедливого миру нас приведуть лише зміцнення обороноздатності країни, посилення нашої армії й укріплення дипломатичного корпусу і збільшення єдності всередині країни. Забезпечити мир і перемогу має як міцний фронт, так і надійний тил, єдність і згуртованість суспільства у боротьбі з ворогом“.

До чести президента, він повер-

нувся до своєї нездійсненої обіцянки: „Понад чотири року тому я заявив, що АТО триватиме години, а не місяці. Я шкодую, що породив завищені очікування...“.

І ще таке вкрай важливе визнання: „В Україні все ще діє мережа російської агентури, яка бере під контроль медіа, плодить „незалежні“ громадські організації. Вони справді незалежні, але від України, підконтрольні Кремлеві, роздмухують антиукраїнські, антиєвропейські та антиамериканські настрої. Отож я підтримую ідею законопроекту про реєстрацію агентів впливу держави-агресора Російської Федерації...“.

А тепер трошки поміркуймо над тим, що в цій промові П. Порошенко – підсумковий, останній в цій його президентській каденції – спричинить гостру і дуже гостру критику й несприйняття в багатоманітному середовищі його політичних опонентів. Дуже ймовірно, що цей текст багато хто сприйме як передвиборну програму, водночас – як запевнення у здатності успішно втілити її, і як нагадування, що „коней на переправі не міняють“. Зокрема критики з оточення інших претендентів на президентське крісло помітять ці П. Порошенкові слова: „Свою роль я бачу в тому, щоб силою закону і силою переконання не дати жодного шансу тим, хто міг би поставити під сумнів наш власний шлях, шлях незалежності, шлях європейської та евроатлантичної інтеграції“. І вишукуватимуть кожну провину П. Порошенка, від найбільшої до найменшої, до „трісочки в чужому оці“, щоб применшити його заслуги на цьому шляху.

На цю тему – наші наступні огляди.

Завантажте наш мобільний додаток для всіх ваших фінансових потреб

Download Our App! ▶

- ▶ Deposit checks...
- ▶ View balances...
- ▶ Make transfers...
- ▶ Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518) 266-0791 AMHERST, NY (716) 799-8385 BOSTON, MA (781) 493-6733 BUFFALO, NY (716) 847-6655 CLEVELAND, OH (440) 842-5888

FEDERAL WAY, WA (253) 237-5293 PORTLAND, OR (503) 774-1444 SACRAMENTO, CA (916) 721-1188 SYRACUSE, NY (315) 471-4074 VANCOUVER, WA (360) 597-2096 WEBSTER, NY (585) 545-6276

877-968-7828 | www.ukrainianfcu.org

Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. (UUARC) IS AGAIN LISTED IN THE COMBINED FEDERAL CAMPAIGN, AS WELL AS STATE AND LOCAL CAMPAIGNS.

In this time of increased social responsibility and the presidential call for volunteerism, employers from small corporations to the federal government, are presenting guidelines to their employees for suggested charitable donations and publicly praising their generosity. There are built-in avenues for charitable giving, including, but not limited to, the Combined Federal Campaign for federal workers, State Employees' Charitable Campaigns, the United Way and other local drives. Employers routinely process payroll deductions for charitable contributions and many times match them or offer other ways of giving to the organization of your choice.

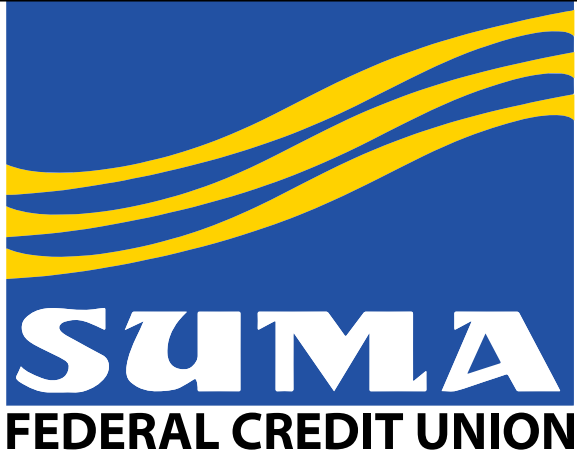
United Ukrainian American Relief Committee, Inc. (UUARC), now in its 74th year of humanitarian aid to Ukrainians in need, receives and investigates more and more requests for assistance each year, and, due to the generosity of the Ukrainian-American community, has been able to allocate and distribute over \$5,000 per month to individuals in need, in addition to funding many other long-term programs, such as soup kitchens, wheelchair distributions, summer camps for orphans and children of needy families, emergency relief aid in cases of accidents, aid to the elderly and to the infirmed, and aid to orphanages and internats. Also with your generosity UUARC has been able to help hundreds of wounded Ukrainian Soldiers and their families.

UUARC is affiliated and listed with

**Combined Federal Campaign (CFC) #11187,
Independent Charities of America (ICA)
aka Human Care Charities of America (HCCA),
State employee campaigns
and
the United Way.**

Refer to your local United Way listing for **United Ukrainian American Relief Committee, Inc.**, and if for any reason you do not find us, you can write-in in any United Way Campaign by just listing UUARC's name and address (1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111). Information about UUARC is available at www.uuarc.org.

If an employer calls for charitable giving, please don't forget that UUARC helps Ukrainians who desperately need our charity, and that by giving through your employer, you give not only funding to help them, but recognition of UUARC as an international PVO (private voluntary organization), a Non-Governmental Organization.

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

3/3 зі змінною ставкою

3.125% APR*

15 річний незмінний відсоток

3.625% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Federally insured
by NCUA

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

На поминальні...

(Закінчення зі стор. 1)

мору при Українському православному соборі св. Володимира, що в „Українському селі“ Парми, зібралися українці різних поколінь Великого Клівленду.

На поминальні заходи прибув Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. В соборі високого гостя вітали Єпископ Пармської греко-католицької єпархії Богдан Данило, Єпископ-емерит Роберт Москаль, настоятель катедри св. Володимира о. Іван Наконечний та духовенство українських церков різних конфесій.

Величаво лунали соборні дзвони. Багатолюдна колона, очолювана Патріархом Філаретом, рушила до Меморіалу жертв Голодомору, до підніжжя якого юнаки і юнки у вишиваних строях поклали великий вінок та живі квіти. Палахотіли лямподи, були приспущені державні прапори США та України, схиливши голови, стояли у скорботі люди.

Звертаючись до присутніх, голова управи УЗО Марта Ліщинецька-Келегер відзначила, що біля собору св. Володимира зібралася вся українська родина, аби пом'янути

жертв штучного голоду, створеного проти української нації сталінсько-більшовицькою владою. Вона вітала Патріарха Філарета та членів Патріяршої делегації і дякувала їм за цю візиту.

Панахиду з собором владик та священників відслужив Патріарх Філарет. Співав хор св. Андрея з Чикаго. У своїй проповіді Владика згадував страшні часи, свідком яких був сам. Звучало багатоголосе „Вічна пам'ять“. Патріарх освятив Меморіал. Усі промовили „Отче наш“.

Поминальні заходи тривали в парафіяльній залі собору. Їх відкрила Наталія Оришкевич. З промовою виступив заступник голови управи УЗО Юрій Яськів.

На сцену запросили вокальний жіночий гурт „Зоря“ під орудою Наталії Махлай, що діє при соборі св. Володимира, у виконанні якого прозвучали духовні пісні. Літературну композицію про трагедію Голодомору в Україні підготували вихованці шкіл українознавства ім. Тараса Шевченка при соборі св. Володимира, товариства „Рідна школа“ та школи при Українській академії.

Завершилося дійство духовним гимном „Боже, великий, єдиний“, який стоячи, виконала зала.

Меморіал жертв Голодомору у Пармі, Огайо.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОСКТ.

Рада Директорів
Українського Інституту Америки
зі смутком повідомляє,
що наш довголітній член
та член Ради Директорів

св.п.

Мері Е. Прессі

відійшла на вічний спочинок 10 вересня 2018 року.

Пані Прессі була відданим членом УІА, членом Ради Директорів, радником та благодійником нашої організації. Її внесок у працю та успіх Українського Інституту були безцінними. Сліди, які вона залишає, матимуть тривалу незабутню дію.

Висловлюємо сердечні співчуття родині Покійної, друзям та численним членам Українського Інституту та української громади, котрих життя вона торкнулася.

Нехай спочиває у Вічному мирі.

Вічна їй пам'ять!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,
що 23 вересня 2018 року відійшов з цього світу

Дійсний член НТШ-А

Доктор

Богдан Рубчак

видатний поет, літературознавець, критик,
член-засновник Нью-Йоркської Групи
народжений 6 березня 1935 року в Калуші
ветеран Корейської війни (1958-1960)

лауреат премії імені Павла Тичини (1993)
кавалер Ордена «За заслуги» III ступеня (2008)

Закінчив

Ратгерський університет (1973),
захистив докторську дисертацію «Теорія метафори» (1977)

Працював

У видавництві «Гарпер-енд-Ров», на Радіо «Свобода»,
Ратгерському, Манітобському та Іллінойському університетах

Автор поетичних збірок:

«Камінний сад» (1956), «Промениста зрада» (1960),
«Дівчина без країни» (1963), «Особиста Клію» (1967),
«Марену топити» (1983), «Крило Ікарове» (1983)

Збірника літературознавчих статей:
«Міти метаморфоз» (2012)

Автор літературознавчих праць
про Тараса Шевченка, Михайла Коцюбинського,
поетів «Молодої Музи», Євгена Маланюка, Богдана-Ігоря Антонича,
Олега Зуєвського, Патрицію Килину,
Віру Вовк, Юрія Тарнавського, Василя Стуса

Спів-упорядник

видання збірки поезій Богдана-Ігоря Антонича «Зібрані твори» (1967),
Антології сучасної української поезії на Заході «Координати» (1969)

Рідним складаємо співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- **Перегляд рахунків**
- **Перевірка вкладів та виплат**
- **Електронні оплати рахунків**
- **Електронні щомісячні звіти 24/7**

Без оплат

Безпечно

Доступно

Надійно

Прямо

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

